

Svedectvá

Billy Paul Branham

Svedectvá

Billy Paul Branham

Predslov

Billy Paul Branham sa narodil v roku 1935 v Jeffersonville, Indiana, ako prvorođený syn Rev. Williama Marriona Branhama.

Billy Paul prišiel o svoju matku, sestru Hope Branhamovú, a malú sestru, Sharon Rose, vo veku dvoch rokov a svoje rané roky strávil v chudobe, ktorú nasledovala Veľká hospodárska kríza. Jeho otec si zarábal na skromné živobitie ako opravár elektrického vedenia pre verejné služby Indiana a v roku 1941 si vzal Medu Broyovú, mladú dámu, ktorá sa starala o Billyho od smrti jeho matky.

Ako následok jeho včasného utrpenia, si on a jeho otec vybudovali veľmi blízke puto a po začatí verejnej služby svojho otca strávil Billy väčšinu svojho času na jeho zhromaždeniach a okolo nich, kde predával knihy a pomáhal v modlitebných radoch.

Bol svedkom mnohých zázračných uzdravení a manifestácií Božej moci v našom dni.

Je osobou, ktorá mala najbližší vzťah s Williamom Branhamom, a je nositeľom najväčšieho svedectva jedinečného života a služby tohto pokorného služobníka Božieho.

Malá časť jeho svedectva je zaznamenaná na stránkach tejto brožúry a spoliehame sa, že čitateľovi prinesie nádej a povzbudenie.

Lebo sme neišli za chytrácky vymyslenými bájkami, keď sme vám oznámili moc a príchod nášho Pána Ježiša Krista, ale jako takí, ktorí sme boli očitými svedkami jeho veličenstva.

2.Petra 1:16

Svedectvá

Vedel, ako si poradiť v každej situácii

Viete, vedel som, že môj otec si vie poradiť v každej situácii. Môj malý chlapec Paul... Teraz už nie je malý. Má dve deti. A ten ďalší má tri. A raz, on, chlapi, ja a Loyce sme sa práve vracali z Arizony. Išli sme sa najesť do jednej malej reštaurácie v Indiane. Bol to len starý lacák, nemali tam nič okrem dvoch starých stolov na raňajky a ešte k tomu asi štyri staré sedačky, na ktorých sa dalo sedieť. Tak sme si sadli, obzreli sme sa, sedeli sme tam aj s otcom, ja, Loyce a chlapi, a odrazu prišli dvaja chlapi. Mám na mysli veľkých chlapov, kolosálnych mohutných chlapov. Tí si tam sadli, asi len pár krokov od nás. A viete, ako to chodí v takýchto malých reštauráciách. Boli to ľudia s najoplzlejšími ústami, aké som kedy v živote počul. Jednoducho začali nadávať a používať vulgárny slovník. Otec tam len sedel, hlavu mal takto dolu. Ja som si ich, pokiaľ sa dalo, nevšimol, a len som ďalej jedol. Otec potom povedal mne a Loyce, „Prepáčte. Hneď som späť.“ Mal len 175 cm a 68 kíl. Prišiel k tomu obrovi a vtedy som si pomyslel, „No fajn, tak to sme mŕtvi!“

Ale on toho chlapa, ktorý používal ten zvrátený jazyk, len potľapkal po ramene.

Pomyslel som si, „Tak to sme dopadli! S týmito si neporadíme.“

Ale on povedal, „Prepáčte, pane.“

Ten muž povedal, „Áno.“

Otec povedal, „Sedím tu v tejto búde,“ povedal, „a toto je moja rodina. Som kazateľ.“ A povedal,

„Toto je moja nevesta. Toto je môj syn. Toto sú moji vnuci.“ A povedal,

„Vy tu máte také právo byť, ako mám aj ja. Ale chcem, aby ste vedeli, že aj ja tu mám také právo byť ako vy.“ Povedal,

„My takto doma nehovoríme.“

Pomyslel som si, „Tak to sme mŕtvi!“

Povedal, „Môžem sa vás niečo opýtať?“

Ten chlap povedal, „Čo?“

Otec povedal, „To dávate to dobré jedlo do úst, z ktorých vychádzajú také nečisté slová?“

„Tak to je po nás!“ Pomyslel som si.

Povedal, „Čo či dávam?“

Otec mu hľadel priamo do očí a povedal, „Že či dávate to dobré jedlo do tých špinavých úst, z ktorých vychádzajú také nečisté slová?“

Pomyslel som si, „No fajn!“

Povedal, „Zatiaľ čo som tu, nechcem počuť, aby ste medzi sebou hovorili tieto slová.“

A tak išiel a sadol si. Ten muž nič nepovedal. Zaplatil účet a odišiel.

On jednoducho vedel, ako si poradiť v každej situácii. Ak by som bol ja na jeho mieste, bol by som na smrť vystrašený. Ak by ten chlap vedel, že k nemu idem... On jednoducho vedel, ako sa zachovať.

Buď najlepší, aký môžeš byť

Otec mi raz povedal, „Billy, rád by som bol, keby si bol kazateľom.“ Povedal, „Ale ak ťa Boh nepovolal, tak ním nemôžeš byť.“ Povedal, „Nebuď vytvorený človekom, buď poslaný Bohom.“ Povedal, „Ak nemôžeš byť kazateľom, buď doktorom.“ „To tiež nemôžem robiť,“ pomyslel som si. „Ale čokoľvek robíš, synu, buď v tom najlepší.“ Povedal, „Synu, ak chceš byť flákač, tak v tom buď dobrý. Nepracuj ani jeden deň v živote.“

Tam, kde teraz stojíš, budú plávať žraloky

Pamätám si, ako Florence Shakarianová v Kalifornii spievala tú pieseň. Brat Branham nám povedal, že odíde, aby bola s Pánom. Zodvihla ruky a začala spievať. A asi o rok nato jej otec povedal, „Florence, za chvíľu odídeš. Priprav sa.“ Ľudia povedali, „Kedy?“

On povedal, „Neviem kedy, ale ona odíde. Videl som to.“

Povedal, „Demos, nechcem jej o tom povedať.“

Demos povedal, „Hej, ale ja chcem, aby si jej o tom povedal, brat Branham.“

A tak si ju otec zavolať do izby a povedal jej o tom. Povedal, „Ak máš niečo, čo ešte musíš dať do poriadku, aby si bola pripravená, tak to daj do poriadku, pretože Boh si ťa ide vziať.“

Povedal nám o tom asi štyri alebo päť mesiacov predtým. Zavolať jej z Phoenixu, tam z Ramada Inn, a povedal jej to. A potom v Kalifornii, na zhromaždení Obchodníkov plného Evanjelia, a ona tam spievala tú pieseň, „Ježiš, Ježiš, Ježiš!“ a Duch Svätý vtedy padol na tom zhromaždení a otec kázal skutočne mocnú kázeň.

A keď nakoniec skončil a sedel tam na pódiu, Duch Svätý začal zostupovať. A keď zostúpil, jeden brat sa postavil a povedal, „Tak hovorí Pán, moja dcéra, ty nezomrieš, ale si uzdravená. Nezomrieš.“

Tak tomu som nerozumel. A keď sa zhromaždenie skončilo a išli sme dolu ulicou, otec sa ku mne otočil a povedal, „Čo sa deje, Paul?“

Povedal som, „Oci, ty si mi povedal, aby som si vždy vážil jazyky, výklady a proroctvá.“

„Tak je.“

Povedal som, „Ale ten brat to povedal... Ja tomu jendoducho nerozumiem.“

„Čo máš na mysli?“ opýtal sa.

„Ty si povedal, že ide zomrieť.“

On povedal, „To teda ide.“

Povedal som, „Ale ten človek kričal, 'Tak hovorí Pán, ona nezomrie.' A ty si mu na to nič nepovedal.“

„Ja som povedal, čo mi hovoril Pán, aby som povedal,“ odvetil.

„Ale nie vždy, v každom prípade, rešpektuj jazyky a výklady.“

Povedal som, „Dobre.“

„Synu, je to dôvod, prečo nechceš ísť so mnou do Afriky?“

Povedal som, „Nie, máš Dávida.“

Povedal, „Tak čo to potom je?“

Povedal som, „Robí mi to starosti, oci.“

On povedal, „Synu, kde sa teraz nachádzame?“

„V Los Angeles,“ odvetil som.

Povedal, „Skús trochu konkrétnejšie.“

Nevedel som, o čom to hovoril.

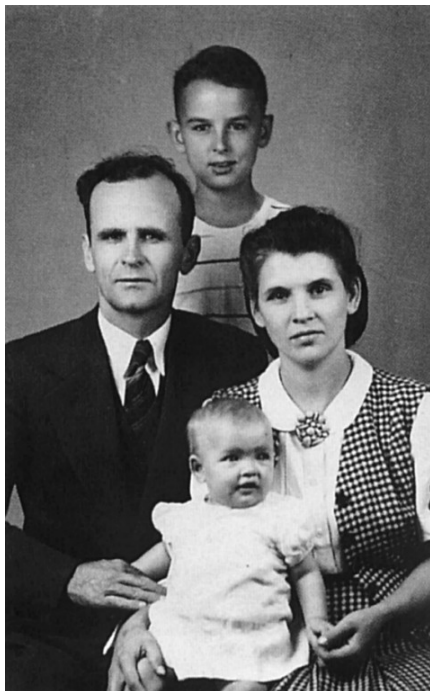
Tak som sa poobzeral a na budove bola značka, na ktorej bolo napísané, „Firma May.“

Povedal som, „Stojíme pred firmou May a Reo Grand.“

Povedal, „Toto si zapamätaj. Ja tu možno nebudem, ale ty nebudeš až tak starý, keď žraloky budú plávať tam, kde dnes stojíš. Ten istý Boh, ktorý mi povedal, aby som oznámil to ohľadom Florence, mi povedal, aby som ti dnes oznámil toto.“

Florence odišla, aby bola v sláve, a ja nie som starý človek. Takže

ak Boh to tak myslel, brat Branham to vypovedal, ja tomu verím a tým je to vybavené!“

Táto rodinná fotografia bola urobená v októbri 1946, kedy mal Billy Paul 11 rokov.

Billy Paul v zubárskom kresle

Raz mi zubár povedal, „Môžem sa ťa niečo opýtať?“

Odpovedal som, „Jasné.“

Povedal, „Urobil som niekedy niečo, aby som ťa zranil, Billy?“

Povedal som, „Len to, čo si musel.“

On povedal, „Nie. To teraz nemyslím. Roky sme boli

priateľmi. Urobil som niekedy niečo, čím by som ťa zranil?“

Priblížil svoje veľké ruky k mojim očiam a držal v nich knihu *Prorok dvadsiateho storočia*, asi takto od mojich očí.

A povedal, „Prečo si mi o ňom nikdy nerozprával?“ Povedal, „Bavili sme sa o všetkých rýchlych autách, ale o ňom si mi nikdy nič nepovedal!“

Hanbil som sa ako pes. Bol som skrehnutý od hlavy po päty. Nezmožil som sa na slovo. Nikdy nezabudnem, čo povedal, brat Larry.

Povedal, „Ak by som mal ja takého otca, rozprával by som o ňom celému svetu.“

Kniha hovoreného slova

Raz jeden človek vzal tú knihu, keď bol spasený. Zobral ju k svojmu šéfovi. Viete, aké to je, keď tak radi svedčíte ľuďom.

Povedal, „Vieš čo, šéf, chcem, aby si si toto prečítal. Je to to najúžasnejšie, čo si kedy čítal.“

Povedal, „Povedz mi, čo ty na to.“

A tak si to prečítal. O pár dní nato mu to vrátil a povedal, „Už mi nikdy nič také nedávaj!“

Povedal, „Prečo?“

„Ten človek v tej knihe ma nazval supom!“

„Nuž, vieš čo, šéf? Mňa ten človek nazval orlom.“

Vody sa rozdelili a on prešiel po moste

Niektko povedal, „Veríš, že Posolstvo je dnes to isté?“

Povedal som, „Jasné, že verím. Verím, že dnes je tak mocné ako v deň, kedy ho On vypovedal.“

Nedávno sme dostali list od jedného brata v Afrike. Keď chcete, tak tomuto môžete veriť, keď nie, tak nie. Síce som tam nebol, ale verím tomu. Jeden človek niesol náklad kníh z jedného mesta v Keni. Aspoň myslím, že to bola Keňa. A odtiaľ to niesol niekam inam.

Zvykli tam chodiť 200 míľ na bicykloch, len aby sa dostali do zboru. A my niekedy máme problém prejsť cez ulicu. Toto Posolstvo horelo v ich srdciach.

Takže jeden mladý brat tam mal tieto knihy a prišiel k rieke. Bolo vtedy dosť daždivé obdobie a voda pretekala asi takto ponad most. Nijako sa tadiaľ nedalo dostať.

Povedal, „Pane, tieto knihy mám doručiť svojim ľuďom.“ A boli tam ľudia, ktorí čakali niekoľko dní, kým voda klesne. Ale ona len stúpala a stúpala.

Povedal, „Pane, viem, že pod tou vodou je most. Verím, že ty si dnes tým istým Bohom.“ A povedal, „Eliáš udrél vodu a stalo sa to.“ Povedal, „A kde je dnes Boh Eliášov?“ Povedal, „Nie je to kvôli mne, ale len preto, aby som mohol dať Tvoje Slovo mojim ľuďom.“ Povedal, „Brat Joseph mi

poslal tieto knihy, aby som ich doručil ľuďom. Sľúbil som mu, že ich vezmem.“ Povedal, „Pane, Ty sa postaraj o zvyšok.“

Vyzliekol si tričko, vyzliekol si kabát. Toto je jeho svedectvo. A u d r e l t ý m v o d u a v o d a odpovedala, „Ššššš!“ A tu zrazu, most. Vykročil naň, zobral knihy a odišiel preč. Ľudia na brehu to videli.

Keď sa dostal na druhú stranu, voda sa zatvorila, „Ššššš!“ vrátila sa presne naspäť. Hovoril, že videl, ako tam ľudia oblečením a všetkým možným mlátili vodu. Ale on len išiel ďalej do džungle.

Je viac než dôležité, aby si tomu veril celému

Niektó povedal, „Vôbec tomu nerozumiem.“

Povedal som, „Nemusíš tomu rozumieť. Musíš tomu veriť. Musíš to žiť. Musíš tomu byť poslušný.“

Môj otec raz vyšiel zo zboru. Ja som mal vtedy tiež ťažký čas a otec kázal „Budúci domov Nevesty.“ Bolo to veľmi jednoduché. Ohľadne tých 1500 míľ, každá strana, viete, a to som práve počul. A tak som vyšiel zozadu a ľudia sa tam radovali a chválili Boha.

Povedal som, „Oci, to bolo nádherné Posolstvo.“

Povedal, „Ďakujem, Paul,“ a povedal, „rozumel si tomu?“

Ó, chcel som mu povedať, že dost' biedne, lebo to tak bolo. Poznáte to.

Povedal som, „Jasné, že rozumel!“

Koľkí z vás ho poznali? Koľkí ho videli? Viete, ako sa na vás vedel pozrieť.

Povedal, „Paul.“

Povedal som, „Áno.“

On povedal, „Porozumel si tomu?“

Ó, moja viera bola preč, brat Garcia.

Povedal som, „Nie veru,“ povedal som, „ale oni áno!“

Nato mi povedal, „Na jednej ruke by som vedel spočítať tých, ktorí skutočne porozumeli, čo som hovoril.“

Potom bola moja viera opäť na dne. Nastúpili sme do auta a viezol som ho domov.

Išli sme hore ulicou, ale on ma zastavil a povedal, „Paul, zastav to auto.“

Povedal som, „Jasné.“

Povedal, „Otec ti zranil city, že?“

Povedal som, „Nie veru.“

On povedal, „Zranil ti otec city, že?“

Povedal som, „Áno.“

„Tým, čo som povedal, že?“

Povedal som, „Hej.“

On povedal, „Paul.“

Za toto by som dal milión.

Povedal, „Paul, nie je dôležité, aby si ROZUMEL všetkému, čo otec hovorí, ale je viac než dôležité, aby si VERIL všetkému, čo otec hovorí.“

Takže vám hovorím, „Ak je niečo v Posolstve, čomu nerozumiete,

povedzte, 'Bože, je to Tvoj prorok. Možno tomu nerozumiem, ale jednako tomu verím.'

Brat Branham povedal, (Toto je pravda.) „Keď kážem,“ povedal, „niekedy je to v rozpore s tým, čo verím, že Slovo hovorí. Ale viem, kto ku mne hovorí, a viem, čo hovorí, tak to poviem a obdržím zjavenie, zatiaľ čo to ja sám hovorím.“

Brat, ak to dokázal prorok, tak to dokážeme aj my.

Ježiš Kristus ten istý včera, dnes i naveky

Rád by som sa podelil s jedným svedectvom, ktoré sa dotklo môjho srdca. Bol jeden mladý muž, ktorý každý večer sedel takto naprieč uličkou. Mal ramenné podpery a barle a v ten deň, ako som vydal svedectvo, som hovoril o človeku, ktorého Pán uzdravil, keď som videl, ako sa zaňho brat Branham modlil. Bol presne ako tento brat.

Išiel som si sadnúť a zatiaľ čo pastor volal k oltáru a vyvolával modlitebný rad, načiahol som sa cez uličku a chytil som ruku toho brata. Zašepkal som zaňho krátke slovo modlitby a počul som, ako povedal, „Ďakujem Ti, Ježišu, že si ma uzdravil.“

Po zhromaždení, ako som odchádzal, prišiel k môjmu autu. Nemal žiadne barle, bol kompletne uzdravený!

On je stále Židom 13:8. Amen! Chvála Jeho drahému Menu!

Brat Branham sa neškriepil

Všímam si niečo, čo nemám rád. Ľudia sa zvyknú stretnúť a hašteriť sa.

Neviem, či tu Becky je alebo nie. Som si istý, že je. Ale Becky povedala... Ja a Joe sme sa doma zvykli do seba pustiť. A to si píšete, že to nebolo nič mierumilovné!

Prišli sme a hovorili, „Tati, Becky urobila toto a tamto. Sarah ma znovu pohryzla! Joe... Ó, tati.“ Viete, ako to chodí.

Otec povedal, „Čo sa deje?“ Nehovorieval, „Billy, máš pravdu. Sarah, máš pravdu. Becky, máš pravdu.“

Povedal, „Poďme do obývačky. Postavme sa okolo stolu. Vzložme ruky jeden na druhého a otec sa za vás pomodlí.“

Nemenilo to nič na veci, kto mal pravdu. Ale to, čo to vyžadovalo, bola DOKONALÁ LÁSKA. Je to všetko jednoduché.

„Ty si ma nazval čarodejnicou!“

...ako všetci z vás. Joe... ten tu teraz nie je. Raz prišiel z vedľajších dverí. Prišiel a z tých ďalších dverí vyšla jedna pani, ktorá nebola kresťankou...

Tá sa ale vytočila! Nebola nahnevaná, bola rozzúrená! Hovorí, „Pani Branhamová, je tu niekde reverend Branham?“

Povedala, „Hej, je vo svojej izbe.“ „Vedeli by ste ho priviesť?“

Povedala, „Iste, poďte ďalej.“

„Vitajte, pani Mayová,“ povedal brat Branham.

„Teší ma, brat Branham. Brat Branham, chcem sa vás niečo opýtať.“

Povedal, „Áno?“

Ona povedala, „Nazvali ste ma čarodejnicou?“

Otec povedal, „Ako prosím?“

Povedala, „Nazvali ste ma čarodejnicou?“

Povedal, „Určite nie, pani Mayová.“

Ona povedala, „Joe povedal, že hej.“

Otec povedal, „Môj malý Jozef povedal, že som vás nazval čarodejnicou?“

„Tak je!“

Povedal, „Skoč poňho, mami.“

A tak priviedla Jozefa dnu.

Otec povedal, „Teraz povedz pani Mayovej, alebo vy, pani Mayová, povedzte, čo povedal.“

Hovorí, „Jozef, raz nedávno sme sa stretli a povedal si, že tvoj otec ma nazval čarodejnicou.“

Povedal, „Veď nazval!“

Otec povedal, „Jozef, či sa nehanbíš? Vieš, že som nikdy nič také neurobil.“

On povedal, „Ale keď si v nedeľu kázal, povedal si, že žena, ktorá je takto oblečená a takto koná, nie je nič iné ako čarodejnica!“

Povedal, „Vlastne hej, pani Mayová, tak som to povedal!“

Takže vidíte, neboli sme o nič iní ako vy.

Budem kráčať tadiaľ, kade on

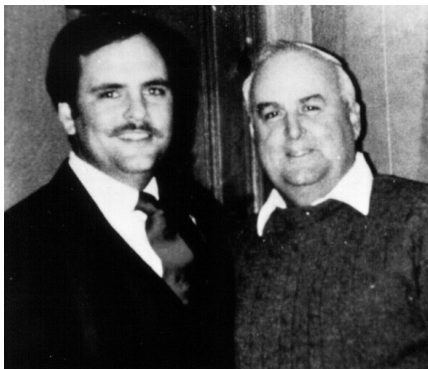
Raz ku mne prišla nejaká žena. Hovorí, „Môžem vidieť tvojho otca?“

Povedal som, „Sestra, on tu nie je.“

Ona povedala, „Zomieram.“ Povedala, „Ale je to v poriadku. Vedel by si ma odviezť do jeho zboru?“

„Jasné.“

Povedala, „Ak ma len necháte chodiť a dáte mi nohu tam, kade on kráčal, budem uzdravená!“

Jozef a Billy Paul Branham

Hromadné uzdravenia

Uzdravenia, mohol by som o tom hovoriť celú noc, čo všetko som videl. Videl som ľudí so strumou, takto to trčalo. Potom to takto viselo, určite ste to už videli, viem, že aspoň brat McHughes. Takto to viselo!

Otec na nich len vzložil ruky a povedal, „Ježišu, poslal si ma, aby

som sa za nich modlil. Prehltni, sestra.“

Videl som takéto rakoviny, viseli na tvárach ľudí. A on takto vyšiel, ako pri bratovi McCondovi, a takto sa ich dotkol a ono to odpadlo a kotúľalo sa to na zemi.

Si poslaný, aby si sa modlil za chorých ľudí...

Dobre počúvajte. Anjel povedal, „Ak privedieš ľudí do toho, aby ti verili... Privedieš ľudí, aby verili TEBE! Nič proti tvojej modlitbe neobstojí, dokonca ani rakovina.“

Ale najprv mu museli veriť.

Najprv mu musíš veriť.

Stratený kufor

Raz stratil kufor, bolo to s bratom Pearrym v Shreveporte.

Povedal som, „A čo ak ho nenájdem?“

Oni povedali, „Ak to nájdú nejakí opilci, tak to späť určite nedostaneme.“

Povedal, „Nie, musím ho dostať a aj ho dostanem, lebo mám len jediný oblek.“

Oni povedali, „Ak ho nájde niekto iný, tak ho predá. A aj keď to nájdú kresťania, tak to postrihajú a urobia si z toho modlitebné šatky.“

On povedal, „Ale Boh má pre mňa oblek.“

A na ďalší deň prišiel jeden človek a povedal, „Našiel som tvoj oblek, brat Branham, a nesiem ti ho naspäť.“

Prečo? Pretože Boh povolal proroka, aby nám priniesol Slovo.

Billy Paul vidí Anjela Pánovho

Raz mi otec povedal, „Chcem, aby si so mnou pracoval.“

S otcom som začal cestovať, keď som mal štrnásť rokov, ale toto sa stalo ešte predtým, keď som mal asi deväť.

Viem, že ste už počuli toto svedectvo, ale vždy, keď ho poviem, niekto ma zastaví vo dverách a povie, „Nepovieš to ešte raz?“ Takže som rád, že mám príležitosť.

Boli sme ubytovaní v malom lacnom hoteli vo Vandalii, Illinois. Otec mal prikryvku a ja som mal takú šatku, pracovali sme tam s Donnym, jeho bratom. Zvykli sme predávať tri malé brožúry, *Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes i naveky*, *Nebol som neposlušný nebeskému videniu*, a *Božské uzdravenia na Branhamových kompaniach*.

Keď som mával na sebe tú zásteru a vyberal som tie štvrtáky a desaťcentovky, cítil som sa dôležito. A chodieval som po celom stane a predával som ich.

Môj strýko, Donny, vždy mi hovorieval o anjelovi Pánovom. A tak raz, v jednu noc v tejto hotelovej izbe... Nebola tam dokonca ani kúpeľňa, len také malé umývadlo niekde v rohu. Kúpeľňa sa nachádzala ďaleko na

konci chodby. Donny ležal v izbe a môj otec tam tiež bol.

Zobudil ma asi tak o druhej ráno. Takto držal pri sebe vankúš. Povedal, „Billy.“

Povedal som, „Áno?“

Povedal, „Vieš o tom anjelovi, o ktorom ti otec vždy rozprával?“

„Áno,“ odvetil som.

Povedal, „Včera večer ma navštívil. Oznamil mi určité veci, ktoré sa udejú. Opýtal som sa ho, 'Ešte predtým, ako odídeš, mohol by som zobudiť svojho brata a syna, aby ťa videli?' Ten anjel povedal, 'Billyho môžeš zobudiť.'“

To ma nerobí o nič väčšieho, ako som, ale čo za výsada!

Brat Branham povedal, „Vieš, kde sa v tejto miestnosti nachádza umývadlo?“

„Jasné.“

Povedal, „Teraz dám tento vankúš preč od tvojich očí a pozri sa do toho rohu v miestnosti,“ povedal, „ten anjel tam bude stáť.“

A dnes večer som vám svedkom, že tam v Arizone, keď dal ten vankúš nabok, tam v tom rohu stál človek. Myslel som si, že to bude niečo lietajúce, nevedel som. Ale tam v tom rohu stál človek so založenými rukami, celý oblečený v bielom, vlasy mu viseli až po ramená a mal tmavú pleť.

Vystrašilo ma to na smrť, brat Werts. Schmatol som otca. Nikdy na to nezabudnem.

On povedal, „Billy, on ti neublíži. Je poslaný z prítomnosti Všemohúceho Boha.“

A tak tam stál... A zrazu sa z toho obrazu premenil na akési svetlo a vyšiel z izby. A prišla dúha a dlhé hodiny visela v tej miestnosti.

Opýtal som sa otca, „Prečo sa to stalo?“

Povedal, „Pretože Boh ťa povolal, aby si so mnou pracoval, Billy.“

Nie som kvôli tomuto žiaden veľký človek, ale čo za privilégium! Bolo jedno, či som bol v Afrike, Indii, kdekoľvek som bol, vždy som vedel povedať, kedy bol ten anjel nablízku. Všetko, čo musíte urobiť, je pokoriť sa. Pokoriť sa. Hovorte o Pánovi Ježišovi a On sa priblíži. On je stále ten istý včera, dnes i naveky.

Videl som krátke nohy, ktoré narástli do zdravého stavu

Akurát som to nedávno niekomu spomínal. Povedal som, „Videl som nohy, na ktorých boli obuté tie staré malé topánky. Nevieam, či ich ešte stále vyrábajú alebo nie, také staré drevené topánky, asi takto vysoké. Bolo to pre ľudí, ktorých nohy boli oveľa kratšie, než bolo normálne.“

A on sa len načiahol, pomodlil sa za ne a takto položil stoličku. Vzal do rúk jednu nohu, podržal ju a ona narástla. Potom vzal tú druhú, podržal ju, natiahol ju a narástla aj tá.

Len takto vzal jednu nohu a povedal, „Či veríš?“

Tá osoba povedala, „Áno.“

„V Mene Ježiša, nech táto noha narastie.“

A tie nohy boli v dokonalom stave!

Uzdravené škúliace deti

Raz som videl, ako na pódium priviedol škúliace dieťa. Vždy som otca sledoval. Nevieam, či som to už spomínal, ale dnes večer to mám na srdci povedať.

Videl som ho, ako takto zložil ruky na to dieťa, keď sa zaňho modlil. A potom odtiahol svoje ruky a povedal, „Bud' zdravý, v Ježišovom Mene.“

Povedal som, „Oci, všimol som si, ako si prekrížil ruky, keď si sa modlil za to dieťa s prekríženými očami.“ Povedal som, „Prečo to tak robíš?“

On povedal, „Som rád, že si pozorný, Billy.“ Povedal, „Keď tvoja malá sestra zomierala, jej drobné oči boli škulavé. Nevedel som to zniest', Paul.“

Povedal, „Ale On mi povedal, že ak privediem ľudí do toho, aby mi verili, nič neobstojí pred mojou modlitbou. A tak keď som prekrížil ruky, to reprezentovalo prekrížené alebo škulavé oči. Ale keď som ich narovnal, ich oči boli otvorené.“

Vedel, na čom stojí

Raz v jedno popoludnie sledoval predstavenie sedemnástich rôznych náboženstiev.

Sikhovia, budhisti, gensovia, mohamedáni, hinduisti. Všetci tam

hovorili o svojich bohoch a čo všetko oni dokážu a podobne. A otec tam len tak sedel. Hovorili tam o kravách, kobyľkách, včelách, o všetkom možnom. Uctievali, čo sa dalo. A otec tam len sedel.

Pomyslel som si, „Človeče, keď tam hore vystúpi môj otec, ten vám roztrhá kožuch na kusy.“ Mal som vtedy šesťnásť rokov. Vedel som, že môj otec vedel dať výprask hocikomu. Vedel dať výprask diabľovi. Vedel som, že ten má teraz po chlebe. Biedny diabol.

**Brat Branham a Billy Paul
po zhromaždení**

A tak teda prišiel na rad môj otec. A keď tam vystúpil, pomyslel som si, „Toto je ono! Teraz sa to vybaví!“

Brat Branham povedal, „Ďakujem vám, páni, že ste ma pozvali sem

do Indie. Som rád, že sa môžem toľko dozvedieť o vašich náboženstvách, o tých rôznych, v ktoré veríte.“

Povedal, „A ja vás dnes večer pozývam...“

„Kto, Eliáš?“

Brat Branham povedal, „Dnes večer vás pozývam, aby ste prišli na moje zhromaždenia a uvideli Boha, ktorému som tu ja prišiel slúžiť, ktorého som prišiel predviesť v demonštrácii.“

On sa nijako nehádal, nehovoril, „Všetky tie vaše náboženstvá, všetko to je nesprávne. Len sa pridite pozrieť na Boha, ktorého som sem ja prišiel predviesť v demonštrácii.“

Nárokujem si každého jedného

Raz som bol s otcom v Indii. Nikdy nezabudnem na chvíľu, kedy vystúpil z lietadla. Brat Perry, bol som rovno za ním. Mal som vtedy len šesťnásť.

A keď sa jeho noha dotkla pevnej zeme, nikdy nezabudnem na to, čo povedal, nie mne, ale svojmu Otcovi, „Pane, nárokujem si každého, kvôli ktorému Si ma sem poslal.“

Jedz mäso raz denne

Keď sme cestovali po zhromaždeniach, hovorieval, „Nemusíme sa ubytovať v tých najlepších motloch.“ Povedal, „Nepracujeme zas až tak tvrdo.

Len raz za deň jedzte mäso.“... „Na raňajky si dajte malú misku cereálií. Nekladte na ľudí veľké bremeno.“

On žil v Posolstve... Chcem vám tým ukázať, že to bol Život Ježiša Krista.

Slepé oči teraz vidia!

V jeden večer sa zhromaždili desiatky ľudí na jednom veľkom poli. Otec tam kázal presne to, na čo sa teraz dívate, „Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes i naveky.“

Brat Branham povedal, „Ak je On stále Bohom... Ak bol vždy Bohom, to znamená, že je Bohom aj teraz.“ Povedal, „Ak ma Boh poslal ako Svojho proroka, potom je povinný potvrdiť to, čo ma sem poslal reprezentovať.“

Povedal, „Títo bratia sa mi tu dnes predstavili. Koľkí z vás ľudí patria do týchto náboženstiev?“ Tisíce rúk išlo hore.

Povedal, „Billy, prived' mi sem niekoho z nich.“

A tak som išiel a našiel som toho, ktorý bol v najhoršom stave, aký sa dal nájsť. Našiel som toho najhoršieho. Vedel som, že ak sa za neho otec pomodlí, aj tak to všetko bude preč. A tak bol tam človek a bol slepý. Nikdy som ešte takú slepotu nevidel, bolo to ako taký povlak, ako keď vezmete zápalku a viete, ako vyzerá koža, keď sa vám spáli, potom to zbelie. A tak nejako vyzerali jeho očné gule. A privedol som ho k otcovi.

A brat Branham povedal, „Pane,“ povedal, „nie si od narodenia slepý. Oslepol si, keď si uctieval slnko. Patríš k jedným z tých kazateľov, ktorí sedia tam vzadu, čo uctieajú slnko.“

Ten človek prostredníctvom tlmočníka povedal, „To je pravda.“ A brat Branham povedal, „Dnes sa mi tu títo ľudia predstavili so svojimi bohmi, a vy ľudia, čo ste tam, patríte k tým bohom, k tým cirkvám.“

Povedal, „Teraz, páni, dnes som vás počúval a počul som, čo ste mali do povedania.“

Ó, ten Eliáš, on veľmi dobre vedel, na čom stál, brat Earl.

Brat Branham povedal, „A teraz, ak ktorýkoľvek z vašich bohov, alebo hoc aj všetci bohovia, sem príde a prinavrátí zrak tomuto mužovi, budem sa klaňať vášmu bohu.“

Bolo také ticho, žeby ste aj z desiatich metrov počuli padajúci špendlík.

A brat Branham povedal, „No, prídite.“... „Ja si chvíľu počkám.“ Nič sa nedialo. „Prídite, bratia. Jeden z vašich bohov alebo kľudne aj všetci.“ Stále nič. Eliáš vedel, na čom stál.

A brat Branham povedal, „Ani ja to nedokážem, ale Boh, ktorého som tu ja prišiel predstaviť, ak On neprinavrátí tomuto človeku jeho zrak, tak si zavesím na chrbát ceduľu 'Falošný prorok' a budem tak chodiť po celom Bombaji. Ale ak môj Boh prinavrátí tomuto človeku jeho zrak, opustíte potom

všetci svojich bohov, ktorým slúžite, ktorý mu nedokážu dať ani zrak, a budete slúžiť len tomu jednému a jedinému pravému Pánovi Ježišovi Kristovi?“ Všade sa dvíhali ruky!

Povedal, „Otče, ďakujem Ti. Už si mi to ukázal. V Mene Ježiša Krista, nech sa otvoria jeho oči!“

Ten muž začal kričať, vzal Bibliu a začal z nej čítať. Desiatky tisícov ľudí odovzdalo svoje srdcia Ježišovi Kristovi. Prečo? ON JE TEN ISTÝ VČERA, DNES I NAVEKY!

Celá škola hluchonemých uzdravená

Videl som ho v Little Rocku, v Arkansase. Bola tam škola hluchonemých. A On tú školu vyprázdnil. Duch Svätý, náš Boh, vzácna milosť, vyprázdnila tú školu hluchonemých do posledného miesta. Každý jeden z nich bol na tom zhromaždení mocou Ježiša Krista uzdravený.

Akú farbu má tá kravata?

Raz som v Nemecku videl jedno malé nevidiace dievča... Bolo to v Messa Hollow. Nikdy na to nezabudnem, bolo tam asi 15 až 18 tisíc ľudí. Bol som tam s otcom, viete, ona bola taká malá, asi takto, a mala takto zavreté oči. Otec povedal, „Ahoj, drahá.“

Všimol som si, že ani neotvorila oči, boli len také malé vyťahané!

„Je mi ťa ľúto, drahá,“ a povedal, „Je mi ľúto, že si nevidiaca.“

Ona prostredníctvom tlmočníka povedala, „Áno, pane.“

On povedal, „Drahá,“ povedal, „či veríš, že brat Branham tu bol poslaný, aby sa za teba pomodlil?“ pomocou tlmočníka.

Odvetila, „Áno, verím.“

Povedal, „A keď sa za teba brat Branham pomodlí, či veríš, že Ježiš ťa uzdraví?“

Prikývla hlavou a povedala, „Áno.“

A tak on ju vzal a dúfam, že sa mi toto teraz podarí dobre podať. Nikto nebol tak pokorný, s výnimkou Ježiša Krista, ako bol on.

Chytil ju a povedal, „Oťče, nechaj som svoju malú Rebeku, aby som sem prišiel a pomodlil sa za túto.“

Povedal, „Satan, nechaj toto dieťa na pokoji. Ježiš ju uzdraví.“

A tá malá zakričala. Schmatla kravatu môjho otca a pozrela sa na ňu. A prostredníctvom tlmočníka povedala, „Aká je toto farba?“

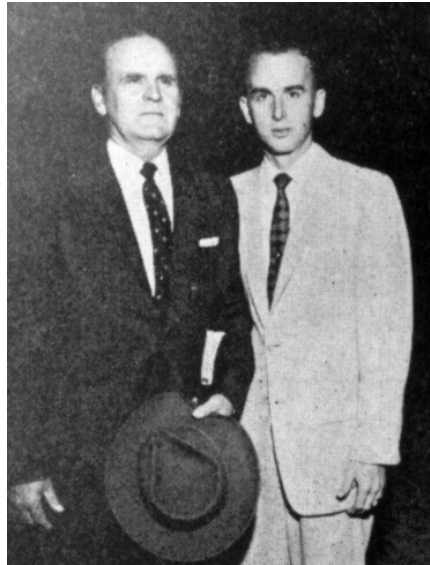
Otec povedal, „Červená.“

A asi o tomto čase nejaká žena vzadu vykričala a rozbehla sa k pódiu. Prišla tam, kde stálo to dieťa. A do konca života toto nezabudnem. Keď tam vybehla na pódium, to malé dievča schmatlo tú pani a začalo ju hladkať po líkach.

Nato povedala, „Ó, si taká nádherná!“ Povedala, „Ty si moja matka. Aj keď som ťa nikdy

nevidela, ale poznávam ťa podľa tvojho hlasu.“

Ani my sme Pána ešte nevideli, ale poznáme Ho podľa zvuku Jeho hlasu! ON JE TEN ISTÝ VČERA DNES I NAVEKY!

**Brat Branham a Billy Paul.
San Jose, Kalifornia,
30. november 1959.**

Všetky sanitky stratili svojich pacientov

Bol som s otcom v Afrike a zrazu z ničoho nič bol po zhromaždení v Durbane veľký rozruch a nebol som si istý, čo sa deje... Môj otec bol z toho tiež trochu nesvoj. Všade sa hemžili a hmýrili ľudia, všetci, aj policajti, všetci tam pobehovali.

Otec mi povedal, „Choď zistiť, čo sa deje. Choď zistiť, čo sa deje.“

A tak tam poslal jedného z poslúkov, ktorý sa vrátil. Povedal, „Čo sa deje?“ Ten človek povedal, „Nič sa nedeje, brat Branham. Len je tam sedemnášť sanitiek, ktoré prišli pre ľudí zo sanatória tuberkulózy, a nevedia nájsť jediného pacienta. Všetci sa so svojimi rodinami vrátili domov.“ Prečo? ON JE TEN ISTÝ VČERA, DNES I NAVEKY!

Mám dobrého manžela!

Pamätáte si, ako brat Branham rozprával o Louise, tej malej indiánskej dievčine v rezervácii?

Brat Pearry, ja a otec sme tam boli, bol s nami ešte brat Bud. Nevieť presne, ako to bolo. Priniesol Oscarovi koňa a povedal mu, kde mu ho Boh našiel, poznáte to.

Nedávno som od nej dostal list.

Povedala, „Brat Billy, chcem ti povedať o skvelom manželovi, ktorého mi Boh dal. Pamätáš sa, keď si ty a brat Pearry prechádzali cez náš tábor?“ A povedala, „Keď ste prešli,“ povedala, „my sme vás zastavili.“ A povedala, „mne tam vtedy zomierala matka. Pamätáš si, brat Branham, keď si sa za ňu išiel pomodliť?“

Potom prišla a povedala, „Brat Branham, práve pôjdem na vysokú školu.“

Otec povedal, „Načo, Louise?“

Povedala, „Chcem si zohnať dobrého muža.“

On povedal, „Nepotrebuješ ísť na vysokú školu, len preto, aby si si

našla dobrého muža.“ Povedal, „Len pokojne zostaň so svojou matkou a otcom. Sú už starí, potrebujú pomoc, a pri tom všetkom ti Boh dá dobrého muža, Louise.“

Povedala, „Brat Branham,“ povedala, „nemyslím si, žeby to tak mohlo byť.“

Povedal, „Prečo?“

Ona povedala, „Kvôli mojej minulosti.“

Otec povedal, „Len rob to, čo ti hovorím, a Boh ti dá dobrého muža.“

Povedala, „Brat Billy, mám dobrého muža.“ Povedala, „Pamätáš si, keď si jazdil na koni a keď si už odchádzal, nikdy na to nezabudnem...“

Brat Pearry povedal, „Brat Branham, a čo Louisina minulosť? Čo to všetko znamená?“

Otec povedal, „To, čo je pod Krvou Ježiša, On neukazuje ani Svojmu prorokovi.“

Spáľ ten klobúk

Raz bol jeden človek, ktorý s nami pracoval. Vlastne dvaja. Musím to teraz podať správne. Ukážem vám, akí jednoduchí a pritom obozretní by sme mali byť.

Otec im povedal, „Zajtra pôjdeme na rybačku.“

Takže po všetkých tých rozhovoroch, otec opustil to miesto, kde mávali rozhovory, a títo dvaja sa spolu rozprávali.

A brat Branham, akurát keď odchádzal, sa zastavil a povedal,

„Prepáčte, povedal som, že vás zajtra vezmem na rybačku. Ale práve mi došlo, že nemôžem, mám na robote iné veci. Pôjdeme niekedy inokedy.“

A tak tento brat povedal tomu druhému, „Brat Branham nás zajtra na ryby nezoberie, pretože má na robote niečo iné.“

Náhodou si tam otec na telefónnom stojane zabudol klobúk. A toho človeka tá správa tak rožčúlila, že vzal otcov klobúk a prehodil ho cez miestnosť. A povedal, „Ako si toto predstavuje?“ povedal, „raz nám povie, že nás vezme, a teraz, že nie. Takže taký on je!“

My sme boli akurát na polceste domov a otec povedal, „Zabudol som si klobúk. Vzal by si ma ešte k tomu karavanu?“ A tak sme išli späť ku karavanu.

Ten ďalší muž zodvihol otcov klobúk a položil ho tam, kde bol. Otec vstúpil a povedal, „Ó, zabudol som si klobúk. Ďakujem.“...

Zohol sa, načiahol sa, ale hneď nato stiahol ruku naspäť. Pozrel sa na toho muža, ktorý hodil ten klobúk a povedal, „Chod' a spáľ ten klobúk.“

Nedotýkajte sa mojich pomazaných. Neubližujte mojim prorokom. Dávajte si pozor, ak tomu nerozumiete. Ak to on povedal, tak to radšej hovorte aj vy. Nemusíte tomu rozumieť, ale hlavne to hovorte.

Odvtedy si už nezapálil ani jednu cigaretu

Môj sused, jeden z najlepších susedov, akých sme kedy mali. Bol do bodky katolíkom. Pobožkal by aj pápežov palec. Chodievali sme spolu na ryby a vždy sme museli skončiť na určenú hodinu, aby mohol ísť na spoveď.

Viete, bol asi takým človekom, že keby som nechal svoj dom otvorený, aj chladničku otvorenú, jediné, čo by akurát tak urobil, je, že by ju naplnil. Taký bol typ človeka.

A tak, raz som pracoval a bol som na smrť spotený. To sa mi často nestáva. Kosil som trávu a riadil som kosačku. Dovtedy sme ešte žiadnu nemali, toto bola prvá. Nikdy na to nezabudnem, bolo to na Loyceine narodeniny.

A tak ten sused sa pozrel ponad plot a povedal, „Hej, sused, toto je šialené.“

Opýtal som sa, „Čo máš na mysli?“

Povedal, „My sa tu upotíme k smrti, zatiaľ čo sa tam tie ostrieže napchávajú v jazere. Musíme tam niekedy zájsť.“ Povedal, „Keď s týmto skončíme, skočme do lode a podme!“

Povedal som, „Super!“

„Ach, práve má Loyce narodeniny,“ pomyslel som si.

Tak som prišiel a spýtala sa ma, „Ako sa máš?“

Odvetil som, „Dobre sa mám.“

A povedala, „Dnes večer nebudeme môcť ísť von a večerať.“

Spýtal som sa, „Prečo?“

Povedala, „Bolí ma hlava a moc sa na to necítim. Asi pôjdeme zajtra.“...

Tak som sa rýchlo obliekol, vypil kávu a sused išiel k Sawyerovcom zohnať nejaké čereble.

A keď sa vrátil, povedal, „Hej, sused, dnes nebudem môcť zobrať so sebou svoj čln. V prednej časti má dieru.“ Povedal, „Zabudol som ti to povedať, Billy. Bude v poriadku, ak vezmeme tvoj čln?“

Povedal som, „Jasné, Bob.“

Nato mi došlo, „No nie, on fajčí. Nebol to môj čln, bol to otcov čln. Čo teraz?“

Tak som vzal telefón a zavolať Joemu. Povedal som, „Hej, chlape.“

Povedal, „Áno.“

Spýtal som sa, „Musím ísť dnes večer do práce?“ Chcel som sa z toho vyzuť, poznáte to.

A povedal, „Nie nemusíš.“

Povedal som, „Vieš, Bob chce ísť na ryby a sľúbil som mu, že pôjdeme, ale on má v člne dieru. Nevieť čo teraz. Nemôžem ho nechať fajčiť v otcovom člne.“

„Veď mu povedz, že tam nemôže fajčiť.“

Odvetil som, „On to nepochopí, Joe. Je to katolík.“

Povedal, „Iste to pochopí.“

„Nie,“ povedal som, „nemôžem to urobiť.“

Povedal, „Tak potom ho tam nechaj fajčiť.“

Povedal som, „Joe, dobre vieš, že ho nemôžem nechať fajčiť v otcovom člne.“

On povedal, „Tak buď ho tam nechaj fajčiť, alebo mu choď niečo povedať, ale dnes nemusíš ísť do roboty.“

To mi vzalo výhovorky. Tak som k nemu prišiel a povedal, „Bob.“

Povedal, „Áno.“

Povedal som, „Bob, je mi ľúto.“

„Čo sa deje?“ spýtal sa.

Povedal som, „Poznáš môjho otca, už som ti o ňom niečo hovoril.“

Povedal, „Jasné.“

„Bob, on ľuďom nedovolí fajčiť vo svojom aute alebo člne.“ A povedal som, „Len z čistej úcty k nemu, pôjdeme niekedy inokedy, keď budeš mať svoj opravený.“

Viem, že by si to asi nepochopil.“

Vytiahol z vrečka balíček cigariet, nikdy na to nezabudnem.

Povedal, „Je celý problém iba v tomto, Billy?“

Povedal som, „Áno.“

Jeho žena sa volala Mary Louová.

Povedal, „Mary už dlho čaká, kedy s tým skončím, takže si ich tu nechám položené,“ a povedal,

„pôjdeme na ryby. Nebudem v tvojom člne fajčiť.“

A tak sme v ten večer išli na ryby.

Asi dva mesiace nato ku mne prišiel a povedal, „Vieš čo, Billy?“

Povedal som, „Čo?“

Odpovedal, „Od tej chvíle už nefajčím.“

ON JE TEN ISTÝ VČERA, DNES
I NAVEKY!

Ak to On povedal, tak to dieťa budeš mať!

Jedna pani prišla k môjmu otcovi na pódium. Snažil som sa vyberať tie najhoršie prípady, viete. Dal som tejto pani modlitebnú kartu, a tak ona sa postavila pred môjho otca a my sme takto prichádzali do modlitebného radu.

A ako on pri nej stál, pozrel sa na ňu a povedal, „S tebou nie je nič zlé, sestra.“

Billy Paul si pomyslel, „No fajn, chlapče, máš sa na čo tešiť, keď prídeš domov. Dať modlitebnú kartu niekomu, s kým nie je nič zlé.“

„Nie, brat Branham, so mnou je všetko poriadku. Povedala som tvojmu chlapcovi, že som chorá, lebo som sa chcela k tebe dostať.“

Povedal, „Prečo si to urobila, sestra?“

„Už som pred tebou stála, bolo to asi pred rokom,“ povedala, „Chcela som dieťa. Bola som neplodná. Veľmi som chcela dieťa,“ a povedala, „ty si sa za mňa pomodlil a povedal, 'Tak hovorí Pán, budeš mať dieťa!' A ja som išla domov a povedala o tom svojmu manželovi a pastorovi. Tí mi povedali, 'Blázniš, nemôžeš mať žiadne dieťa. Doktor ti to už povedal.'“

Ona povedala, „Ale On povedal, že budem,“ povedala, „začala

som v tvoje slovo pochybovať a v tom všetkom zmätku žiadne dieťa neprišlo.“

Brat Branham povedal, „Sestra, to je nádherné.“

Povedala, „Prišla som sa ti ospravedlniť a povedať, že ma to mrzí.“

Otec povedal, „To je nádherné, sestra. Cením si to. Vlastne.... Čo to On povedal?“

„Povedal, 'Tak hovorí Pán, budeš mať dieťa.'“

Brat Branham povedal, „Je mi jedno, čo hovorí tvoj manžel, a je mi jedno, čo hovorí tvoj pastor, tvoja rodina, doktor, ak to On povedal, tak to dieťa budeš mať!“

A o deväť mesiacov nato nám poslala fotku svojho chlapca.

ON JE TEN ISTÝ VČERA, DNES
I NAVEKY!

**Brat Branham a Jozef ako si
prezerajú rodinný fotoalbum.**

Vyskočil a behal okolo celého futbalového ihriska!

Náš domáci pastor, brat Collins... Koľkí z vás poznajú brata Willarda Collinsa? Hovoril mi, že prvýkrát, čo stretol môjho otca, že to bolo v Macone, Georgii, na futbalovom ihrisku. Spomínal, že tam išiel na metodistickú univerzitu, volala sa Univerzita Emory, išiel sa tam vyučiť za metodistického kazateľa. Ale to mu ešte môžeme odpustiť.

A tak hovoril, že tam niekde kázal, a tak išiel na to futbalové ihrisko.

Brat Collins povedal, „V živote som nevidel pokope toľko ľudí!“

P o v e d a l , „ Z m r z a č e n í , choromyseľní, čokoľvek vás napadne, ležadlá, vozíčky, sanitky, a tak ďalej.“ A povedal, „Bol som vážne chorý, lebo som mal na žalúdku vtedy. Jedol som len nejaký druh sucháru a mlieko. To bolo všetko, čo som mohol jesť, keď som tam bol, až tak som bol chorý. Ale nedostal som sa do modlitebného radu!“

„Ale brat Branham tam stál,“ povedal, „nikdy nezabudnem na toho čierneho brata, ktorý tam ležal na ležadle. Vyzeralo to tak, že nemal ani dvadsaťpäť kíľ.“

Brat Branham kázal jeden večer a povedal, „Brat, ak tam ostaneš ležať, tak zomrieš. Ale ak veríš, že som Boží prorok, tak povstaň v Mene Ježiša Krista!“

Brat Collins si pomyslel, „Ak sa ten človek postaví, tak si zlomí

každú kosť vo svojom tele. Váži len 25kg.“

Brat Branham povedal, „Vylož si tie nosidlá na chrbát.“

Brat Collins povedal, „A to posledné, čo som videl, bolo, ako ten čierny brat behal okolo celého futbalového ihriska. Nikdy som nevidel, že by niečo podobné robil metodistický kazateľ.“ Povedal, „A vedel som, že v tom bolo niečo iné.“

Rakovina opustila jeho ucho

Poviem vám... Sedí tu jeden brat, volá sa Donathan Werts. Bol na Hore Zapadajúceho Slnka.

A môj otec prechádzal okolo neho a všimol si niečo na jeho uchu. Povedal, „Čo to je, Donathan? Vieš, čo to je?“

On povedal, „Myslím, že hej, brat Branham.“

Otec povedal, „Prečo si mi o tom niečo nepovedal?“

Ale jeho prístup bol správny. Povedal, „Nechcel som ťa obťažovať, brat Branham.“ Otec sa len dotkol jeho ucha a tá rakovina bola preč.

Ktoré ucho to bolo, brat Donnie? Či to je už preč? Postav sa. Ľudia na to nemôžu povedať nič, lebo sa to deje priamo v ich strede.

ON JE TEN ISTÝ VČERA, DNES I NAVEKY!

Pán vedel, že sa presťahovala

Brat Branham povedal, „Ak počujete, že niečo hovorím v Mene Pánovom, a nie je to tak, potom neverte nič, čo som vám kedy povedal.“

Brat Collins povedal, „Nikdy som nič také v seminároch nepočul. A keď toto povedal, tak potom tam strávil ešte nejaký večer-dva. Prišiel som trochu bližšie k miestu, kde sa nahrávali pásky. A ako som prišiel trochu bližšie,“ povedal brat Collins, „tak som sa tam pozrel a na pódiu stála pani, ktorá práve prišla k bratovi Branhamovi.“

Otec povedal, „Dobrý večer, sestra.“

Ona povedala, „Dobrý večer.“

Brat Branham povedal, „Tvoje meno je také a také a žiješ na tejto a tejto adrese.“

Ona povedala, „Tak je.“

Brat Collins povedal, „A keď som sa tak na to pozeral, za mnou stáli dve ženy.“

Jedna povedala, „Ach, na tom je niečo vymyslené.“ Povedala, „To je Mary, že? Tam hore stojí Mary.“ Tá druhá povedala, „Áno, poznám ju.“

Povedala, „Dobre vieš, že tam nežije. Žije na Walnut Street.“

Brat Branham povedal, „Bývaš na Maple Street, číslo domu 824.“

Povedala, „Áno.“

Ona povedala, „Dobre predsa vieme, že tam nebýva. Klame. Veď my vieme, kde býva.“

Brat Collins povedal, „Ach nie, do čoho som sa to zasa dostal?“

Brat Branham hovorieval, „Ak počujete, že niečo hovorím, a nie je to presne tak, ako som povedal, tak mi neverte nič, čo som v živote povedal.“

Povedal, „Čo to je?“

A tak povedal, „Potom po zhromaždení som prišiel k tým dvom ženám a priviedol som ich k tej, čo bola na pódiu.“

„Ahoj, Mary.“ „Ahoj, Jane.“ „Rada ťa zase vidím. Ako sa máš?“

Brat Collins povedal, „Takže sa naozaj poznajú.“

A povedal, „Počul som, ako ste sa rozprávali, že ona nebýva na tej adrese.“

Povedali, „Áno, ozaj. Mary, dobre predsa vieš, že nebývaš na Maple Street. Bývaš na Walnut Street. Žiješ tam už roky.“

„Ach, zabudla som vám povedať. **P r e d v č e r o m s o m s a presťahovala!**“

Tak je, Boh nerobí žiadne chyby!

Neopúšťaj ho, len zostaň s ním!

Na toto nikdy nezabudnem. Bývali sme v karavane a...

Ona povedala, „Brat Branham, presťahovala som sa sem. Opustila som svojho manžela, aby som sa presťahovala sem, kde si ty, pretože viem, že ty máš Slovo Pánovo.“

Brat Branham povedal, „Ďakujem, sestra.“

Ona povedala, „Môj muž nie je kresťanom,“ povedala, „ale ja verím všetkému, čo hovoríš.“

Povedal, „Ďakujem, sestra.“

Pomyslel som si, „Čo to robí?“

Brat Branham povedal, „Akú prácu má tvoj manžel?“

Vtedy som si pomyslel, „Čo to má spoločné s tou úbohous sestrou?“

A tak ona povedala, „Môj muž je stavebným robotníkom.“

Povedal, „A kde to robí?“

„Asi sedemdesiat míľ odtiaľto,“ odvetila.

„A aký má rád koláč?“ spýtal sa.

Pomyslel som si, kam tým smeruje?

„Čerešňový.“

Spýtal sa, „A kedy sa vracia z roboty?“

Povedala, „O pol piatej.“

Povedal, „Vieš čo? Ďakujem ti za to, že máš vo mňa dôveru, ale ešte máš dosť času, aby si prišla domov a upiekla mu ten čerešňový koláč a pozdravila ho vo dverách. Toto je spôsob, ako si ho získaš pre Ježiša Krista. Neopúšťaj ho. Len s ním zostaň.“

A o šesť mesiacov nato sme ho pokrstili v Mene Pána Ježiša Krista!

Papa už nevyfajčil ani jednu cigaretu

Raz bol jeden brat... Koľkí ste poznali brata Charlieho Coxa? Toto bol jeho otec, Papa Cox, svokor brata Wooda.

A Papa raz prišiel k môjmu otcovi a povedal, „Brat Branham, veľmi

by som chcel byť pokrstený!“ Povedal, „Ale nikto ma nechce pokrstiť.“

Otec povedal, „Prečo, Papa?“

„Lebo fajčím,“ odvetil.

A brat Branham povedal, „A čo to má spoločné s tým, aby si bol pokrstený?“

Hovoríme stále o tom istom prorokovi?

Brat Branham povedal, „Ak ťa Boh tiahne k tomu, aby si bol pokrstený, tak buď pokrstený.“

Povedal, „Ale nikto to neurobí.“

Brat Branham a sestra Meda.

Brat Branham povedal, „Ja to urobím.“

Hovoríte o ťažkých problémoch v rodine? Toto bolo fakt ťažké.

Brat Branham povedal, „Pokrstím ťa v Mene Ježiša Krista.“

Povedal, „Otcie, Papa sa snaží skončiť s fajčením. Prijal Ťa ako svojho osobného Spasiteľa. Krstím ho v Tvojom drahom Mene. Nech by si ho vyslobodil, prosím o to v Ježišovom Mene.“

Asi o tri mesiace nato Papa ochorel. Bol na pokraji smrti.

Otec povedal, „Brat Wood, ako sa má Papa?“

Brat Banks Wood bol otcovým priateľom a povedal, „Papa zomiera, brat Branham.“

Brat Branham povedal, „Už skončil s tým fajčením?“

Banks povedal, „Nie, brat Bill, stále fajčí.“

Otec povedal, „Banks, ja to nemôžem urobiť. Urobil by si niečo za mňa?“

Povedal, „Áno.“

Brat Branham povedal, „Zohnal by si mu nejaké cigarety?“

Ten istý prorok. Stále hovoríme o Malachiášovi 4.

Brat Branham povedal, „Ako si ich kupuje, len po kusoch, alebo naraz jeden balík, ako?“

Brat Wood povedal, „Papa fajčí toľko, že si kupuje celý kartón.“

Brat Branham povedal, „Tak choď a kúp celý kartón a povedz mu, že mu to ja posielam.“

Povedal, „V poriadku.“

A tak prišiel do nemocnice s celým kartónom Camels. Vstúpil dnu a Papa povedal, „Ó, ďakujem ti, Banks, za tie cigarety.“

Povedal, „Papa, ony nie sú odo mňa. Kúpil som ich za brata Billa. On ti ich posielal.“

Papa povedal, „Brat Bill mi poslal tieto cigarety?“

Brat Banks Wood povedal, „No isteže.“

A Papa odvtedy nevyfajčil ani jednu cigaretu.

Modlitebná karta číslo tri

Raz jedna sestra... Nahnevala sa na mňa, keď som jej dal modlitebnú kartu. Dal som jej ju, za čo by mala byť rada.

A prišla ku mne a povedala, „Ja som nechcela túto modlitebnú kartu.“

Povedal som, „Prečo nie?“

Povedala, „Lebo sa mi nepáči toto číslo.“

Povedal som, „Sestra, ja som ich zamiešal a tak som ich rozdal. Nemôžem za to.“

„Prišla som až zo zahraničia,“ povedala, „tvoj otec sa za mňa pred rokmi modlil. Povedal mi, že budem misionárkou. A zostala som uzdravená a aj som misionárkou. A ako som sem prišla, zasiahla ma ďalšia choroba.“

A povedala, „Pane, ak by si ma len vedel priviesť tam, kde je brat Branham,“ povedala, „jeho syn mi dá modlitebnú kartu číslo tri, čiže budem v rade tretia,“ a povedala, „Pane, vezmem to od teba ako znamenie, že ak dostanem práve to číslo, a on tam hore príde a vyvolá má ako tretiu v rade, **v e r í m , ž e b u d e m o p ä ť** uzdravená.“

Povedala, „Boh mi dal prostriedky, aby som sa sem mohla dostať a ja tu dostanem číslo 98.“

Povedal som, „Nemôžem sa to, ako kartu som ti dal, je mi ľúto. Nemôžem to zmeniť.“

Otec prišiel na pódium a kázal a povedal, „Dnes večer začneme modlitebný rad.“ Povedal, „Dnes to urobíme trochu inak. Začneme od stovky a pôjdeme odzadu. 100, 99, 98.“

Číslo tri! Tak to je, Boh nerobí žiadne chyby!

Je to všetko Slovo Božie

Nedávno som bol v zbore a prehrávali tam pásku a na konci tej pásky brat Branham... Myslím, že sa to volalo *Červenajúci sa prorok*, a na konci tejto pásky brat Branham kázal a povedal...

Viete, niekto si povie, „Myslím, že tie pásky, viete, nepotrebujeme ich počúvať.“

Ale ja verím, že ich potrebujeme počúvať, pretože verím, že to je Boží hlas pre nás. Verím, že na tých páskach je pomazanie. Verím, že to je všetko Posolstvo Božie.

A tak raz som sedel vzadu vo svojej kancelárii... A prehrávala sa mi tam páska *Červenajúci sa prorok*. A zatiaľ čo sa tam prehrávala...

„Prorok sa červenal, ale nie kvôli tej prostitútke. Nie kvôli hriechu nejakého zlého človeka, ale kvôli spravodlivému.“ Povedal, „Ten spôsob, akým sa zachovávali...“ A povedal, „Ten spôsob, akým rozprávate so svojou ženou. Ten spôsob, akým robíte toto a toto.“

A, ó, kázal tak, že vás tam hneď usvedčil. Stále som išiel nižšie, nižšie a nižšie.

A na konci tej pásky, aspoň myslím, že to bolo tak blízko konca, povedal... Urobil zavolanie ku oltáru a počul som, ako ľudia v publiku začali prichádzať ku oltáru a ja som tam sedel vzadu a počúval to cez telefón a pritom som si kľakol. Povedal som, „Pane, vezmi odo mňa všetko, čo nie je z teba.“ Viete, ako to chodí. A ako som tam tak kľučal, zrazu som cítil, ako Duch zostúpil. Necítil som, ako by to malo byť všetko. Jednoducho to nebolo dosť. A tak brat Branham povedal, „Či sa za seba nehanbíte? To naozaj nemáte v sebe toľko víťazstva, aby ste zodvihli svoje ruky a podišli ku mne, aby som sa za vás pomodlil?“

Zodvihol som ruky. Povedal som, „Pane, som na kolenách.“

Ale on povedal, „Zodvihni svoju ruku.“

A tak som zodvihol ruku. Brat Branham povedal, „Nech ťa Boh žehná, synu.“

Ó! Diabol príde a povie, „On to povedal len tak. Každého volal synom.“

Nikdy nikoho neoslovil syn, len ten jeden krát. A tak viem, že to je kvôli tomu. Amen! Pretože vieme, že CELÉ je to Slovo Božie.

Nenazývaj ma bratom!

Brat Ed Byskal je mojím priateľom už po dlhé roky, čo ho poznám.

Práve teraz je čas, kedy by ste mali hovoriť príjemné veci.

Kde je Tom Brown? Kde je Tom Brown? Je čas zúčtovania, brat Brown.

Raz som bol s bratom Edom na poľovačke, aj s bratom Budom. Nehovorím tieto veci ako vtip, ale naozaj máte dobrého pastora. Skutočne.

Okrem môjho otca a môjho brata je naozaj len zopár ľudí, s ktorými by som bol radšej v lesoch, ako s bratom Byskalom. On vie, čo a ako.

Takže raz sme boli spolu v Kanade. Myslím, že tam bol aj brat Tom. Viem, že tam bol aj brat Jozef. A tak sme celý deň jazdili, aby sme sa dostali do tábora. Koľkí z vás poznajú brata Buda Southwicka? Brat Bud, viete, niekedy si všetko nenaplánoval práve tak, ako to malo byť...

A tak sme sa dostali do tábora. A v ten večer sme sa nevedeli dostať cez rieku, a tak sme sa zastavili na úzkej piesčine v ústí rieky. A asi o dvanástej alebo jednej prišla tá najhroznejšia búrka, dážď, krúpy, sneh, snehová búrka. A zrazu z ničoho nič náš stan odletel.

A tak sme tam ležali pod holým nebom v daždi a snehu. Bol som tam s bratom Jozefom a sneh nám padal priamo na tváre.

Bol tam aj Rocky Southwick a brat Bud. A brat Tom bol práve v inom stane. Povedal som, „Ako nájdeme ten stan?“

Brat Rocky povedal, „Brat Ed je milý brat. Ten nám pomôže.“

A tak zvriskol, „Brat Ed!“

„Áno,“ odpovedal brat Ed.

Brat Rocky povedal, „Brat Ed, pod nám pomôcť!“

Brat Ed povedal, „Nehovor mi brat!“

A tak, ak dnes večer skončím skôr, tak ma nenazývajte bratom!

Brat Branham pred svojím domom v Ewing Lane v Jeffersonville.

Syn proroka

Raz ku mne prišiel jeden brat. Povedal, „Ty hovoríš tieto veci len preto, že brat Branham bol tvojím otcom.“

Povedal som, „Poviem ti pravdu. Ja som to nikdy všetko skutočne neporozumel, až dokiaľ ho Boh nevzal domov.“

Ak je toto moje posledné svedectvo pre vás, chcem k vám byť taký úprimný, ako len môžem byť.

Môj otec mi povedal, „Synu, vždy hovor pravdu a vždy ju budeš môcť povedať tým istým spôsobom.“

Boh mi dal to najväčšie privilegium, aké len môže byť, to je byť synom Božím, byť synom proroka. A potom mi dal byť bratom proroka. Koľko viac by si človek mohol želať?

Bol priateľom proroka

Brat Ed Byskal povedal, „Brat Billy, mám všetky listy, ktoré si mi kedy napísal.“

Bol skutočným priateľom môjho otca. Miloval ho a môj otec ho volal svojím priateľom.

Raz som sa otca opýtal, „Oci, čo to znamená byť priateľom proroka?“

Brat Branham povedal, „Raz sa ti to môže zísť.“

Ale nebola to ľahká vec. Nebola to ľahká cesta ani pre Ježiša. Nebola to ľahká cesta pre brata

Branhama. Ani pre vás to nie je ľahké. Ale či nie ste radi, že slúžite kapitánovi, ktorý nikdy neprehral boj? Či nie ste radi, že ste na víťaznej strane? Viete, kedy zistíte, že satan klame? Vždy, keď otvorí svoje ústa. Všetko, čo vám on hovorí, je lož, a všetko, čo hovorí Ježiš Kristus, je pravda.

A raz príde čas, kedy musíte ukázať, na čom stojíte, a ako ten chlapík, ktorý to hral na husliach, „Stojím na strane Pána Ježiša.“

Hovorte len to, čo hovoria pásky!

Ľudia mnohokrát nerozumejú. Brat Branham povedal to, čo som vám aj ja včera večer povedal, „NEMUSÍTE TOMU ROZUMIEŤ, ALE MUSÍTE TOMU VERIŤ.“...

Je to asi tak, ako keď brat Byskal a ja ideme na poľovačku alebo ktokoľvek iný ide na poľovačku. Povedal som, „Máme zbraň. A tá zbraň má mušku a priezor. A my sa pozrieme cez tú zbraň, cez hlaveň.“

Brat Branham povedal, „A vy tú hlaveň nesmiete ani o kúsoček odchyliť.“

Brat Byskal nám dnes na obede povedal, „Keď som bol s ním na poľovačke, vždy si predtým, ako sme išli, vyskúšal svoju pušku.“ A povedal, „Každá strela, ktorú vystrelil, vždy vedel presne povedať, kam trafi. Nechcel by som proroka, ktorý by nevedel, kam strieľa.“

To sa mi páči! Hovorím vám, „Toto má mušku a priezor.“

Brat Branham povedal, „Neodchylujte to ani naľavo ani napravo.“

Povedal, „HOVORTE LEN TO, ČO HOVORIA PÁSKY.“ A povedal, „HOVORTE LEN TO, ČO JA HOVORÍM,“ a povedal, „PRETOŽE TO NIE SOM JA, ČO HOVORÍM, ALE JE TO ON, KTORÝ HOVORÍ CEZO MŇA.“

Či nie ste radi, že môžete byť časťou niečoho takého? Ono to je asi takto. Toto tu je muška [Billy zdvihne Bibliu]. A toto je priezor [Billy zdvihne brožúru Posolstva]. A všetko, čo je tu, je presne výkladom toho, čo hovorí toto. Toto tu je vpredu a toto držíte vzadu. Ak pohnete s týmto, tak miniete cieľ, a ak pohnete s týmto, tak tiež miniete cieľ. Ale ak to budete držať pevne a budete hovoriť to, čo hovorí toto, tak trafíte do cieľa každý jeden krát.

JEŽIŠ AKO AUTORITA SLOVA - 54-0217

Počuli ste, čo bolo povedané, ale to som nebol ja. Bol to môj hlas, ale bol to On, ktorý ho používal. A každé jedno slovo bolo pravdivé.

BOH V JEDNODUCHOSTI - 63-0317M

Viete, toto je jedno dlhé zhromaždenie, ktoré sa zleje dokopy, takže POČÚVAJTE KAŽDÉ JEDNO SLOVO. Zachyťte to. A ak to počúvate na páskach alebo hocičom inom,

POTOM ZOSTÁVAJTE PRIAMO NA UČENÍ TÝCH PÁSKOK. NEHOVORTE NIČ, LEN TO, ČO HOVORIA PÁSKY. PRESNE TO, ČO HOVORIA PÁSKY. Vidíte? Pretože niektoré z týchto vecí... Za chvíľu z toho budeme rozumieť oveľa viac, prečo je to mnohokrát tak zle zrozmene. Vidíte? TAKŽE VY SA LEN UISTITE, ŽE HOVORÍTE TO, ČO HOVORIA PÁSKY. NEHOVORTE NIČ INÉ. Vidíte? Pretože... Nehovorím to sám zo seba. Je to On, ktorý to hovorí. Vidíte? A... Tak mnohokrát je zmätok, ľudia povstanú a povedia, „No, ten a ten, keď to povedal, to myslel tak a tak.“ NECHAJME TO LEN TAK, AKO TO JE.

Modlila som sa za to jedlo včera

Sára, viete, boli sme rodina. Pamätám si jednu príhodu za stolom. Nehovorím to ako vtip, ale len tak sme tam sedeli. Chcem vás trochu oboznámiť aj s tým, ako to vyzeralo u nás doma. Je to v poriadku?

Sára raz sedela za stolom a... Museli ste niekedy jesť zvyšky z jedla? Ó, nie je to hrozné? Viete, nemával som rád zvyšky. A tak sme tam sedeli za stolom a Sára tam sedela asi takto.

Otec sa nás zvykol pýtať nejaké otázky z Biblie. Ó, viete. Je to tak. On nás skutočne prevetral, biblické otázky.

***Brat Branham a sestra Méda,
Shreveport 1964.***

Keď ste raz nevedeli odpoveď, ešte vám to prešlo, ale ak ste nevedeli ani druhýkrát, mali ste fakt problém.

A tak sme tam sedeli a vždy poprosil jedno z detí, aby sa pomodlili. A teraz bola na rade Sára. Nikdy na toto nezabudnem. Povedal, „Sára, pomodli sa.“

Ona tam len sedela a pozerala.

Povedal, „Sára, popros o požehnanie.“

Povedala, „Oci, modlila som sa za to včera!“

Bol tak chudobný, že si musel požičať oblek, aby mal v čom kázať

Pamätám si, že ešte ako malý chlapec som vyšiel na ihrisko a chcel som hrať basketbal. Ráno som sa zobudil ako každý z vás a išiel som von, chcel som si hodiť pár košov, poznáte to.

Pozrel som sa a videl som sanitky. Na príjazdovej ceste stáli ľudia. Rozmýšľal som, že si pôjdem do kuchyne pre nejakú

šišku alebo niečo za kuchynským stolom. Boli tam letenky z celého sveta. Vôbec som tomu celému nerozumel.

Videl som tam tie sanitky a bol tam jeden starý otec s ochrnutým dieťaťom. Ale on vedel, že Boh má v zemi proroka. A ak sa dostane k tomu prorokovi, všetko bude v poriadku.

Chcel som chodiť na ryby. Chcel som chodiť von, ako som už povedal, ísť hrať basketbal. My sme tieto veci nemali, pretože on mal poslanie od Boha.

Nebol bohatým človekom, ale bol pokorným sluhom Ježiša Krista. Spomínal som, že bol tak chudobný, že si musel požičať oblek, aby mal v čom kázať. Bol tak chudobný, že musel spávať na kukuričnom poli a dávať si nohavice pod sedadlo v aute, piť vodu z hydrantu a jesť rožky po záruke a to všetko len na to, aby mohol priniesť Posolstvo tebe a mne.

Brat Branham povedal, „Pretože môj Spasiteľ bol tak chudobný,“ hovorieval, „že si musel požičať lono, do ktorého by sa narodil, a hrob, v ktorom by bol pochovaný. Ale práve On bol Kráľ kráľov a Pán pánov.“

Rozumiete, čo sa vám snažím povedať? Snažím sa dať nejaký podklad tomu svedectvu. Čo za človeka on bol.

Často som už nad tým rozmýšľal, že niekedy venujem aspoň jedno zhromaždenie a budem

odpovedať na otázky ľudí, o tom, aký bol brat Branham. Ako robieval toto a tamto. Nie otázky z Posolstva. Čisto otázky z jeho života.

Vyzval 400 kazateľov

Videl som ho, ako vyzýval jedného po druhom, ale nikdy som ho nevidel porazeného. Videl som ho, ako stál pred desiatkami tisícov a povedal, „Beriem každého jedného ducha pod svoju kontrolu na Jeho česť a slávu.“

Nebol to brat Branham, bol to Boh v bratovi Branhamovi. Ja neuctievam brata Branhama, ale oslavujem Boha, ktorý bol v bratovi Branhamovi. Bol skromným človekom. Bol to Syn Človeka, ktorý zjavoval SYNA ČLOVEKA.

„Slovo 'prorok',“ hovorieval brat Branham, „znamená 'zjavovateľ Slova Božieho'. Božský výklad prichádza len k tomu.“

Brat Branham povedal, „Keď Boh posla Posolstvo a posla a niekto si zle vyloží to prorocké Slovo, alebo v jedno slovo pochybuje, znamená to úplné zničenie a oddelenie od Boha.“

Len si zle vyložiť jedno prorocké slovo.

Ako je to pre nás dôležité hovoriť „len to, čo hovoria pásky.“

Bodaj by som mal tú schopnosť vyjadriť to, čo mám na srdci. On nie len, že kázal Posolstvo, on žil to Posolstvo. Smeroval vás k nemu. To bol Ježiš Kristus. S

nikým nerobil kompromis ohľadom hriechu. Stál na Slove Božom.

Nebol veľkým chlapom, 175 cm a asi 68 kíl, ale videl som ho, ako mal tri metre. Videl som ho, ako stál pred démonmi, šamanmi, a vy čo?

Videl som ho, ako stál pred 400 kazateľmi a povedal, „Vy sa nebojíte mňa. Je to Slovo, ktorého sa bojíte.“ Povedal, „Ak sa ja mýlim, prineste svoju Bibliu, postavte sa vedľa mňa a dokážte to.“

Ó, bolo ticho ako v hrobe. On vedel, na čom stojí. Vedel, kým je.

Antikonцепcia

Niektó povedal, „No, bolo to ťažké vyšpekulovať.“

Vy nepotrebujete vyšpekulovať proroka. Len ho vezmite za to, čo hovorí. Ale lepšie urobíte, ak k tomu Slovu budete pristupovať správne.

Raz som videl, ako prišiel jeden človek. A toto je jeden z domácich v našom zbore. A tak on tam prišiel a môj otec tam mával rozhovory.

A tak tento človek tam prišiel a povedal, „Brat Branham, chcem sa ťa niečo opýtať.“

Brat Branham povedal, „Iste.“

Opýtal sa, „Čo mám robiť s antikoncepciou?“

Povedal, „Čo je tvoj problém, brat?“

A tak mu to povedal. Toto je jeden muž v našom zbore. Sledujete to? A tak mu to povedal.

Brat Branham povedal, „Mal by si to robiť takto a takto.“ Povedal mu, čo robiť.

Ten brat povedal, „Ďakujem.“ A odišiel.

Nato, keď prešlo asi päť-šesť ľudí, prišiel ďalší brat, ktorý bol tiež z nášho zboru.

Povedal, „Brat Branham, čo mám robiť s antikoncepciou?“

Brat Branham povedal, „Čo je tvoj problém?“

On mu povedal a otec nato, „Nerob to tak!“

Pomyslel som si, „Čo?“

A tak sa potom otec opýtal, „Čo ťa ťaží?“

„Nič,“ odvetil. Tak, ako som vám včera večer povedal.

Povedal, „Čo?“

Povedal som, „Tomu a tomu bratovi si povedal áno. A tomu druhému bratovi si na to isté povedal nie.“ A povedal som, „Oni ti obaja povedali to isté.“

On povedal, „Ale ten a ten brat mi klamal.“

Prorok pozná srdce. Hovorte len to, čo hovoria pásky. Hovorte len to, čo hovoria pásky. Poviete, „Neviem na to prísť!“

Nemusíte na to prísť. Stačí veriť.

Ó, nie, Donny, nezabudol som na ňu!

Raz som bol v Kanade aj s mojím strýkom Donnym. Nikdy na toto nezabudnem. On tam stál a... Myslím, že som toto už hovoril v zbore brata Hildebrandta. Hej, tak sa mi zdá.

Viete, on bol otcom. Bol bratom. Ale bol niečo viac ako otec a niečo viac ako len brat.

Môj strýko pomáhal v modlitebných radoch. A prišlo tam jedno malé postihnuté dieťa. Nikdy na toto nezabudnem. Mala takéto malé barle. A takto tam hore vyšla a postavila sa pred môjho otca.

Otec povedal, „Ahoj, drahá.“ Rozprávala sa s ním.

On povedal, „Čo to máš v rukách?“

„Pár topánok,“ odpovedala.

(Len dajte tú vieru do práce.)

On povedal, „Takže, čo to máš, drahá?“

„Pár topánok,“ povedala. „Nikdy v živote som nechodila, ale videla som, ako si sa modlil za druhých, ktorí potom vedeli chodiť.“ A povedala, „Chcem vedieť chodiť a byť normálna ako iné deti.“

Otec povedal, „To je milé, drahá.“ Povedal, „Drahá, choď tam a sadni si na tamtú malú stoličku,“ a povedal, „a nechaj svoju vieru vybudovať, ako budeš vidieť, ako sú ostatní uzdravení. Nech sa tvoja viera len vybuduje a verím, že Ježiš ťa nechá chodiť.“

A tak to malé dievča prišlo k tej stoličke a ticho si tam sadla.

Viete, ako to v tých dňoch fungovalo v modlitebných radoch, stále prechádzali a prechádzali po stovkách.

Otec tam sedel a čoskoro sa blížil koniec modlitebného radu.

Môj strýko si začal myslieť... Viete, niekedy si začíname

myslieť, že je príliš neskoro. Že Boh nedodržiže svoje Slovo. To je jedno z tých satanových lží, pred ktorými nás brat Billy varoval.

A tak on začal hovoriť do mysle môjho strýka. Bol to jeho brat v tele. A tak začal rozumovať vo svojej mysli.

Povedal, „No tak toto! Tam to malé dievča so všetkou tou vierou si dokonca prinieslo v rukách aj nové topánky v krabici a chcela, aby sa za ňu Bill pomodlil, a on ju tam len posadí, lebo je chromá a nemôže chodiť. Už prešla asi hodina.“

Povedal, „A teraz tam len tak sedí a robí to, čo jej povie. Bill na ňu už zabudol. Ľudia na ňu tiež zabudli, a tak sa z toho vyzul.“

A v tom čase, kedy si toto myslel, sa otec obrátil a povedal, „Ó, nie, Donny, nezabudol som na ňu, a ani Boh na ňu nezabudol. Choď po ňu!“

Prišla tam aj s tou krabicou.

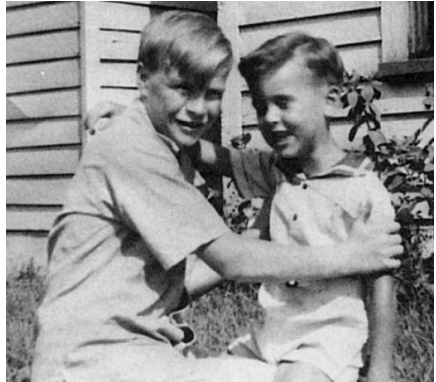
On povedal, „Drahá,“ povedal, „či je tvoja viera pripravená?“

Povedala, „Áno, je.“

Povedal, „V Mene Ježiša Krista mi daj tieto barle.“

A takto odtiaľ vybehla. Obula si tie topánky a behala po celom auditóriu!

On je ten istý Ježiš Kristus tu v Vancouveri, práve dnes večer. On je tým istým Bohom v Afrike. Je tým istým Bohom v Indii. Je tým istým Bohom v Munsfreeboro. ON JE TEN ISTÝ VČERA, DNES A NAVEKY.

**Donnie Branham, najmladší brat
brata Branhama
a Billy Paul, rok 1940.**

Mám pochovať svojho syna?

Jeden človek ho tak miloval, a potom mu zomrel syn... Ten chlapec zomrel v autonehode. A ten človek ho tak miloval, že keď ho išli zabalzamovať, tak povedal, „Nebalzamujte ho, až dokiaľ nezavolám proroka.“

Boli sme vo Phoenixe. Volal sa Welch Evans. A tak zavolať otca a hovorí, „Jimmy práve zomrel v autovraku. Mal len šesťnásť rokov. Nevie, či mám nechať jeho telo zabalzamovať, ale verím, že keď sa pomodlíš, Boh mi ho pošle späť.“

Otec povedal, „Pôjdem sa pomodliť.“

Zavolať nás všetkých do izby v moteli a povedal, „Jimmy práve zomrel.“

Bol to jeden z našich mladých chlapcov v našom zbore. Ó, všetci

sme z toho boli nešťastní a plakali sme.

On povedal, „Všetci sa modlite, aby mi Boh ukázal, čo robiť.“

Nikdy nezabudnem na to, ako potom o osem až desať hodín nato prišiel a povedal, „Paul, daj mi brata Evansa do telefónu.“ A tak som sa dovolal k bratovi Welchovi Evansovi.

Povedal, „Brat Welch.“

Dúfam, že rozumiete tomuto, čo vám hovorím. Toto je moje svedectvo.

Brat Branham povedal, „Hľadal som ho a hľadal.“ Povedal, „Hľadal som všade. A nakoniec som ho našiel,“ a povedal, „stál v prítomnosti toho Svetla.“ Povedal, „Welch, ak by si chcel, tak sa môžem pomodliť a Boh ti ho dá späť, ale ak by to bol môj syn, tak by som ho nechal tam, kde je.“

Brat Welch povedal, „To ma dostatočne uspokojuje.“

Ten človek ho tak miloval, že ani nepochoval vlastného syna, pokiaľ sa neopýtal Božieho proroka.

Boh pracuje na oboch koncoch v rovnakom čase

Raz vo Fort Wayne, nikdy na to nezabudnem. Ráno sme sa zobudili, aby sme sa najedli. Môj otec jedával skutočne málo. Strávil väčšinu svojho času na modlitbe. Každý deň o tretej sa môj otec išiel modliť. A nikdy

odtiaľ nevyšiel, pokiaľ som ja nezaklopal na dvere. Takto sme ľudí držali... viete.

Hovorieval, „Stál som pred Bohom a čakal som, aby mi povedal, čo robiť.“

Ako sa o to aj ja snažím v tomto svojom svedectve. On žil tie slová, ktoré vám priniesol.

V to ráno sa zobudil a povedal, „Mami.“... Vždy sme jedávali v jednej malej reštaurácii, ktorá sa volala Dobbs House.

Povedal, „Dnes ráno poďme do Millerovej kaviarne, trošku zmeny nezaškodí.“

Ona povedala, „Dobre.“

Povedal, „Cítim sa byť vedený ísť tam dolu.“

Nikdy na toto nezabudnem. Prišli sme tam, a ako sme prechádzali cez dvere, stála tam jedna sestra.

Povedala, „Ďakujem Ti, Ježišu!“

Otec sa obrátil a povedal, „Prepáčte.“

Ona povedala, „Len som chválila Ježiša,“ povedala, „nie si ty brat Branham?“

Povedal, „Áno, madam.“

Ona povedala, „Bola som tu na твоjich zhromaždeniach. Snažila som sa tam dostať, aby som ťa mohla vidieť. Mám rakovinu na prsníku.“ A povedala, „Zomieram.

Priviedla som sem svojho brata. Toto je môj brat. Tiež zomiera.

Sme tu už celý týždeň a nemôžeme sa k tebe dostať.“

Povedala, „Modlila som sa vo svojej izbe, 'Pane, čo môžem urobiť?'“

BOH PRACUJE NA OBOCH KONCOCH V TOM ISTOM ČASE.

Povedala, „Pán ku mne prehovoril a povedal mi, 'Chod' dolu do Millerovej kaviarne a buď tam za desať deväť. Pošlem tam svojho proroka.“

V to ráno nechcel ísť do Dobbs House. Chcel ísť do Millerovej kaviarne.

Povedal, „Prived' sem svojho brata.“

Nato sa pomodlil za toho chlapca a on zakričal. Povedal, „Nikdy som sa takto dobre necítil, odkedy som mal šesťnásť rokov!“

Išli sme do kaviarne a keď sme tadiaľ prešli, tak sme vyšli von.

„Mami,“ povedal, „stále cítim prítomnosť Pánovu. Poďme dolu ulicou.“

A hneď, ako sme vyšli von, tak tam bola jedna sestra. Povedala, „Ďakujem Ti, Ježišu.“

On povedal, „Áno, madam.“

Povedala, „Brat Branham, mám na mozgu nádor.“ Povedala, „Snažila som sa k tebe dostať.“ A povedala, „A Boh ku mne túto noc vo sne prišiel a povedal mi, aby som stála vonku o desať minút po deviatej a že vyjdeš z týchto dverí.“

Pomodlil sa za ňu a ona sa začala radovať.

BOH SA POHYBUJE NA OBOCH KONCOCH V TOM ISTOM ČASE.

A tak išiel dolu ulicou a povedal, „Mami, vezmi deti a choďte

naspäť domov. Stále cítim prítomnosť Pánovu.“

Ja ju tiež dnes večer cítim. Či vy nie?

Potom nám povedal, že tam dolu išiel a že keď zastal na rohu, tak sa zmenili svetlá, toto a tamto sa zmenilo, policajť sa naňho pozrel. Išiel do vedľajších dverí a prezeral si rybársku výstroj. Všetko si to tam prešiel.

Boh povedal, „Len počkaj.“

Boh nepovie svojmu prorokovi všetko. Jeho proroci nepovedia ľuďom všetko, ale oni vedia, ako stáť v prítomnosti Božej.

Ako tam tak stál, tak povedal,

„Pane, čo chceš, aby som robil?“

Pán povedal, „Počkaj.“

Brat Branham povedal, „Ako dlho?“

Pán povedal, „Počkaj.“

Ľudia sa naňho začali pozerat'. Stál tam na rohu. Pozrel sa naňho aj policajť. Svetlá sa zmenili. A on tam stále stál.

Pán povedal, „Počkaj.“

„Dobre, Pane, tak počkám,“ povedal brat Branham.

Čoskoro uvidel, ako prichádzala mladá žena. Povedal, že takto kráčal. Mala na sebe taký starý klobúk. A takto kráčala.

A keď popri ňom prechádzala, tak sa obrátila a povedala, „Nie si ty brat Branham?“

On povedal, „Áno.“

„Bola som na tvojom zhromaždení a žijem v Kanade. Zostalo mi len päť centov a čakala som, kým za mňa bude pomodlené,“ a povedala, „Nikdy som sa

nedostala do modlitebného radu. A povedala, „Bola som na autostope na diaľnici, išla som späť do Kanady.“ Povedala, „Zostalo mi len päť centov. Išla som do mesta, aby som si kúpila šálku kávy a aby som sa potom autostopom dostala domov.“ A povedala, „Išla som dolu ulicou a Duch Svätý povedal, 'Obráť sa a choď k tomu rohu.'“

On povedal, „Stál som tam a čakal som na vás pol hodinu.“

Nevedel som, že tu dnes večer budem... Necítil som sa dobre vo svojom tele, ale kvôli tej Golgote... Pane, je to pre mňa česť stáť tu pred touto časťou Nevesty Kristovej dnes večer, pozdraviť ich, hovoriť k nim, svedčiť im za tie veci, ktoré som videl a počul. Otče, viem, že toto zhromaždenie si Ty pripravil, a viem, že poznám Pána, že učíniš veľké a mocné skutky.

Tak, ako nás ty vedieš, tak pôjdeme. A viem, že Ty si tu. Cítim Ťa, Pane, viem, že si tu! Tvoje Slovo povedalo, že tu budeš. Otče, ďakujem Ti za to. Požehnaj nás a buď teraz s nami, v Mene Ježiša Krista. Amen.

„Nie som kazateľ, ale mám svedectvo,“ povedal Billy.

Brat Branham povedal, „Kresťan sa modlí a číta Bibliu každý deň.“ Koľkí z vás sa dnes modlili? Koľkí z vás dnes čítali Bibliu?

ŽALM 68:33

Tomu, ktorý sa vznáša na nebesiach pradávnych nebies!

Hľa, vydáva svoj hlas, mocný hlas.

Brat Branham povedal, „On bude hovoriť.“ (Hovorí o Malachiášovi 4). „On prehovorí a tí, ktorí príjmu proroka v jeho vlastnom mene, príjmu ten blahodárny účinok služby toho proroka. A tí, ktorí ho budú počúvať, budú požehnaní a stanú sa časťou tej nevesty v poslednom dni, ktorí sú spomenutí v Zjavení 22:17.“...

Brat Branham povedal, „A tu je ten bod, ktorý chcem vyjasniť. Nech to Duch Svätý umiestni do srdca každého veriaceho. Len preto, že ste veriacim... Istotne máte Večný život. Boh tak povedal. Ale chcete prejsť len tak ako Job, 'len o chlpe?' Chceli by ste len prísť pred Otca a s tým talentom, ktorý dal každému jednému z vás, a zanedbáte to a nepoužijete to alebo dovoľíte, aby vám v ceste stálo niečo iné? Necháte tie malicherné veci, ktoré pre vás nič neznamenajú, po všetkých tých hádkach a rožčúleniach a šarvátkach a cirkevných rozdieloch, kedy vezmete svoju tichosť a jemnosť z vášho života, chceli by ste tak stáť pre vašim Otcem? Neverím, že áno. Neverím, že by ste to urobili, ani ja by som to neurobil.“

Ako len chcem, aby povedal, 'Dobre si vykonal.' Nie len o chlpe, ale 'Dobre si vykonal, môj dobrý a verný sluha. Vojdi do radosti svojho Pána, lebo si dobre spravil to, čo si mal.

Rob všetko, čo hovorí prorok!

Mám bratranca. Volá sa Charlie Conley. Nikdy na toto nezabudnem! Starý Charlie bol drsný ako olúpaná kukurica a podlý ako had. Bojoval so všetkým, čo sa hýbalo. Poznáte takých chlapov, viete, mal také srdce, ale nie a nie ho odovzdať Ježišovi Kristovi.

Raz bol na benzínovej pumpe a povedal, že má jeden dolár, brat Fulcher. A v tých dňoch to bolo trochu drsné, viete. A tak povedal, že mal dolár...

Povedal, že si išiel kúpiť benzín v hodnote jedného doláru a nato sa obzrel a prichádzal môj otec.

A povedal, „Ó, prichádza brat Bill. Nechcem, aby videl, ako cpem do auta tento jednodolárový benzín.“ Tak si to len strčil do vrecka, postával tam a pískal si.

Brat Branham povedal, „Ahoj, Charlie.“

Charlie povedal, „Ahoj.“

Otec povedal, „Chcem, aby si pre mňa niečo urobil.“

Povedal, „A čo?“

Otec povedal, „Chcem, aby si pre mňa niečo urobil.“

„Iste,“ odpovedal.

Otec povedal, „Cestujem na zhromaždenia v Kalifornii,“ povedal, „zatiaľ čo tam idem, chcem, aby si išiel a navštívil strýka Andyho a tetu Ettu a aby si im odkázal, že chcem, aby sa išiel dať strýko Andy dnes popoludní pokrstiť.“

Charlie povedal, „To chceš, aby som im to od teba odkázal?“

Otec povedal, „Charlie, išiel by som aj sám, lenže nemám čas a strýko Andy musí byť ešte dnes pokrstený.“ Povedal, „Boh ma dnes stretol v izbe a povedal mi, aby som odkázal strýkovi Andymu, aby sa išiel dať pokrstiť, a že ak nie, tak povedz tete Ette, že si ho o siedmej príde vyzdvihnúť pohrebná služba.“

Takže tu máme človeka, ktorý dokonca nie je ani poriadny kresťan a ide toto povedať svojmu strýkovi. A každý vedel, aký Charlie bol.

Brat Branham povedal, „Urobíš to pre mňa, Charlie, že? Ja som pre teba už tiež veľa urobil.“

Charlie povedal, „Iste, brat Bill.“

A tak brat Branham povedal tomu chlapovi na pumpe, „Natankuj mu auto. Niečo musí urobiť.“

Charlie povedal, „Ó, nie, nie, nie, ja mám peniaze.“

Otec povedal, „Nie, natankuj jeho auto.“

On povedal, „Nie, ja mám peniaze, brat Bill.“

Otec povedal, „Nechaj si ten dolár, ktorý máš vo vrečku, a rob, čo máš.“

Boh dokonca vie, koľko máš peňazí. Tak veru. Nie je to tak?

A tak Charlie išiel a povedal, „Nuž, teta Etta, asi tomu neuveríš. Strýko Andy, ani ty tomu asi neuveríš. Ale práve som stretol brata Billa a poslal ma, aby som ti odkázal, že sa máš ísť dnes dať pokrstiť v Mene Ježiša Krista.“

Strýko Andy povedal, „Nejdem sa dať pokrstiť.“

Povedal, „A ešte ti poviem, čo ti ďalej odkazuje. Povedal, 'Ak to neurobiš, tak si ťa tu o siedmej príde vyzdvihnúť pohrebná služba.'“

Strýko Andy povedal, „To mi je jedno. Necítim sa na to, aby som sa dal pokrstiť, a nejdem sa.“

Charlie povedal, „Tak som odišiel. A o siedmej preňho prišla pohrebná služba!“

ROBTE VŠETKO, ČO VÁM PROROK HOVORÍ! BOH JE TEN ISTÝ VČERA, DNES AJ NAVEKY.

Brat Branham ako mladý muž.

Ty nehovoriš to, čo ja!

Brat Ogu mi hovoril... Raz som bol v Afrike a všetci tí tlmočníci...

Hovorilo sa, že mal hroznú gramatiku, ale predsa bol mužom Božím. Vedel, kde stojí. Videl som ho, ako stál pred stovkami tisícov ľudí. Jeden večer tam stál a bolo tam deväť rôznych tlmočníkov...

A ako začal hovoriť, tak... Nevieť presne, aké to bolo slovo, ale hovoril tam niečo o Slove Božom. A išlo to cez tohto tlmočníka, cez tohto tlmočníka, cez ďalšieho tlmočníka.

Hovorilo sa, že brat Branham mal dosť úbohú gramatiku, že ani nevedel, kedy použiť *his* a *haint*. Ale, brat, videl som ho, ako stál pred stovkami tisícov ľudí a obrátil sa k jednému z tlmočníkov, „Čo si to povedal?“

„Len to, čo si ty hovoril.“

Brat Branham povedal, „Nie,“ povedal, „nepovedal si to, čo ja.“

On povedal, „Ako to? Brat Branham, ty predsa nepoznáš náš jazyk.“

Brat Branham povedal, „Nie, ale Duch Svätý ku mne prehovoril, že si to nepovedal tak ako ja.“

Nepotrebujete vzdelanie. Potrebujete byť vedený Duchom.

Ten človek sa tam pozrel a povedal, „Brat Branham, čo si to povedal?“

Brat Branham povedal, „Ty mi povedz, čo si ty povedal.“ A ten mu to povedal.

„A to nie je to, čo som ja povedal,“ povedal brat Branham.

ON JE TEN ISTÝ VČERA, DNES A NAVEKY.

Strážny anjel chráni to dieťa

Raz si pamätám, že sme pracovali s listami, ktoré sme dostávali. Môj syn, Paul, bol ešte len veľmi malý, sestra Byskalová, on bol ešte maličký. A môj otec, viete, ja ho neuctievam, ale zvykol hovorievať, „Tie vnúčatá nemajú žiadne hriechy.“ Viete.

A on ich mal tak rád, že k nám často chodil. A vždy, keď k nám prišiel... Mal som tam takú malú pracovňu. A snažili sme sa tam pracovať s listami, a, ó, nebolo to nič ľahké!

Paul k nám pribehol a povedal, „Tati, toto a toto, a tati, toto a toto, tati, tati...“

A tak ho otec potľapkal a povedal, „Teraz choď preč. Tvoj otec a ja pracujeme s poštou. Čoskoro bude dedko hotový a bude sa ti venovať.“

Asi o dve minúty nato prišiel zase a povedal, „Tati, tati, tati.“ Viete.

Tak som mu povedal, „Teraz choď preč, Paul.“

A keď prišiel po tretíkrát, moja trpezlivosť bola preč. Viete, ako to chodí. Nosil ešte plienky, a tak keď ešte raz prišiel, tak som mu dal poriadny výprask, viete. A keď som ho zbil, tak trielil preč.

Keď bol preč, tak otec sa obrátil, dal nabok celú poštu a povedal, „Poď sem, synu.“

Bolo to pre môjho otca dosť nezvyčajné, že urobil niečo také, tak som povedal, „Čo máš na mysli?“

Otec povedal, „Prines sem to dieťa.“ A tak si ho položil na lono a povedal, „Teraz si počul, čo povedal tvoj dedko a čo povedal tvoj otec. Choď preč a dedko sa s tebou bude hrať.“

A tak Paul plakal a išiel do izby k mame aj s Loyce.

Keď odišiel, otec mi povedal, „Chcem ti niečo povedať, Paul. Musíš to dieťa naprávať, ale robíš to zle.“

Povedal som, „Čo máš na mysli, oci?“

Povedal, „Keď si to dieťa udrel, bol si rozzúrený.“

„To som teda bol.“

On povedal, „To nebolo správne. Musíš to robiť s láskou.“ A povedal, „Nad tým dieťaťom je strážny anjel. On má to dieťa po celý život chrániť.“

A povedal, „Keď si to dieťa udrel, udrel si toho strážneho anjela. Už to nikdy tak nerob. Rob to tak, ako sa to má. Musíš ho naprávať, ale rob to tak, ako sa to má.“

A odvtedy som sa to snažil sledovať.

Ten nádor jendoducho zmizol

Začal som s otcom cestovať. Boli to mocné zhromaždenia, viete, čo mám na mysli.

Pamätám si, že raz sme boli v Kanade, už som zabudol, kde to bolo, asi niekde pri Calgary, niekde v tej oblasti. Videl som ženu, ktorej tvár bola akoby

jednoliata. Nevieam, ako to presne opísať. Nevieam, ako to vysvetliť. Ale videl som, ako nemala žiadne očné gule. Mala tam len také štrbiny.

Videl som, ako sa za ňu brat Branham modlil a prosil v Mene Ježiša Krista. Bol som vtedy len mladý chlapec a sledoval som, ako sa v tých očných jamkách formovali oči.

Dnes večer som toho svedkom, že Boh bol vo Svojom prorokovi. Brat, on vedel, kde stojí. Nebál sa ničoho...

Raz v Shreveporte, Louisane, nikdy na toto nezabudnem. Bola tam žena, ktorá... Môže to vyznieť ako vtip, ale naozaj som videl, ako moc Božia zostúpila na tú ženu. Mala takýto nádor. Brat Branham na ňu vzložil ruky a vyhnať toho démona. A tá žena zodvihla svoje ruky a chválila Boha. Mala na tom taký remeň, ktorý kompletne odpadol, a ten nádor bol celkom preč.

To je ten Boh, o ktorom dnes večer hovorím.

ON JE TEN ISTÝ VČERA, DNES I NAVEKY.

Anjel

Anjel povedal, „Môžeš zobudiť svojho syna Billyho.“

Ako mladý chlapec som zvykol predávať knihy pre môjho otca na uzdravovacích kampaniach. Okolo pásu som nosil tesársku zásteru a chodil som v tých uličkách pred zhromaždením, kde som ponúkal na predaj tri brožúry, ktoré sme v tom čase mali, boli to „*Nebol som neposlušný nebeskému videniu*,“ „*Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes i naveky*,“ a „*Božské Uzdravenia na Branhamových kampaniach*“. Cena bola 20 centov za všetky tri a pamätám si, ako som sa sústredil na to, aby som ľuďom dobre vydal, a potom som si každý večer robil presné záznamy v knihe. Myslel som si, že som najdôležitejším na svete, a bol som hrdý na to, že mi v tom otec dôveroval. Zvyčajne s nami cestoval aspoň jeden zo strýkov, ktorí tiež každý večer rozdávali modlitebné karty a pomáhali otcovi v zhromaždeniach a popri nich. Zvlášť som mal rád, keď prišiel Donnie, otcov najmladší brat, ktorý bol len o osem rokov starší ako ja. Obaja sme boli len deti, mali sme veľa spoločného a spolu sme trávili dobrý čas.

Otec sa nikdy nezvykol ubytovať v drahých ubytovniach, keď sme cestovali, ale to bolo hlavne v raných rokoch jeho služby, kedy

bolo našou najlepšou voľbou ubytovanie, ktoré by sa dalo opísať ako primerané a skromné. Spolu s otcom sme strávili veľa, veľa nocí v preplnených častiach tuctových hotelov, kde ste v izbe nemali ani kúpeľňu, tá bola na konci chodby. Zvyčajne to boli časy chudobné na udalosti, až na jednu pozoruhodnú výnimku.

Boli sme vo Vandalii, Illinois, a ja som mal asi jedenásť rokov. Otec, Donnie a ja sme všetci spali na jednej veľkej posteli a keďže ja som bol najmladší, tak som bol v strede. Bolo to veľmi skoro ráno, ešte predtým, ako sa začalo brieždiť, keď do mňa otec štuhol, aby som sa zobudil. Držal mi na tvári vankúš a keď si bol istý, že som bol pri plnom vedomí, tak začal ticho hovoriť, „Billy,“ povedal, „poznáš toho Anjela, o ktorom tvoj otec hovorí?“

Počul som, ako veľakrát hovoril o tom, že vedľa neho stál anjel, tak som povedal, „Áno.“

„On je tu,“ pokračoval, „dnes večer ma navštívil a povedal mi veci o nasledujúcich zhromaždeniach. Stále je v tejto izbe, práve teraz, a pýtal som sa ho, či by si ho ty a Donnie nemohli vidieť. A ten Anjel mi povedal,

'Môžeš zobudil svojho syna Billyho.'

Kývol hlavou smerom k rohu miestnosti, kde som vedel, že bolo umývadlo a zrkadlo, ale to miesto bolo práve mimo môjho dohľadu, kvôli tomu vankúšu. Otec povedal, „Je priamo tam pri tom umývadle. Chceš ho vidieť?“

Opäť som odvetil, „Áno.“

Od prvej chvíle, kedy som počul, ako otec hovoril o tom Anjelovi, ktorý k nemu prišiel a hovoril s ním, vždy ma zaujímalo, ako taký anjel vyzerá. Nepamätám si, čo som si vtedy predstavoval v ten večer, ako bude vyzeráť, možno nejakú vzdušnú bytosť s krídlami. Ale tak to vôbec nebolo.

Otec dal dolu vankúš, aby som mohol vidieť, a ja som obrátil hlavu k rohu miestnosti. A tam stál muž, ktorý bol celý oblečený v bielom. Každý detail jeho tváre a oblek bolo dobre vidieť a v oku svojej mysle vidím tieto detaily tak jasno, ako som ich videl vtedy. Bol to veľký muž, mohol vážiť aj 100 kíl (oveľa viac, ako môj otec). Vlasy mal tmavé a takto mu viseli dolu k ramenám a dotýkali sa toho obleku, ktorý sa podobal na také rúcho, ale nemal žiadnu bradu. Jeho pleť bola hladká a jemná a jeho farba bola akosi tmavá s nádychom olivovo zelenej. Neskôr vo svojom živote som zistil, že jeho črty a sfarbenie boli charakteristické pre arménčanov. Ruky mal založené na hrudi a

hľadel priamo na nás na posteli. V jeho očiach bol akýsi nežný pohľad, ktorý neviem opísať, hoci neprehovoril ani slovo. Vnímal som akúsi komunikáciu medzi tým Anjelom a otcom. Začal som sa triasť. Otec okolo mňa položil svoje ramená a povedal, „Neboj sa ho, synu. Je poslaný z Prítomnosti Všemohúceho Boha.“

S otcovými ramenami okolo mňa som chvíľu na Anjela priamo hľadel a po pár minútach sa jeho postava začala zlievať do akéhosi svetelného stípu. To svetlo sa postupne premenilo na hmlu, ktorá sa nakoniec vytratila z izby. A na tom mieste bola dúha.

Keď sa Donnie o nejakú chvíľu zobudil, dúha sa stále dala v izbe vidieť a viac ako dve hodiny sme spolu sledovali tie svetelné lúče, ktoré tam viseli.

Keď som vyrástol, pýtal som sa otca, „Ako to, že Anjel Pánov mi v tú noc dovolil, aby som ho videl?“

Nikdy na jeho odpoveď nezabudnem. Povedal, „Pretože Boh ťa povolal, aby si so mnou pracoval, synu, a chcel sa ti osobne zjaviť.“ A viem, že od tej noci tam vo Vandalii, nech sme boli, kde sme boli, nikdy som nemusel čakať na to, keď otec povie, „On je tu.“ Vždy som vedel rozoznať, kedy bola jeho prítomnosť nablízku.

A dnes verím, že ten istý Anjel Pánov táborí okolo tých, ktorí sa Ho boja.

***Ohnivý Stĺp nad hlavou brata
Branhama.***

Liečenie neliečiteľného

Svedectvo Evanjelistu Jacka Coe-a

Bol som na prebudeneckom zhromaždení v San Antoniu práve vtedy, keď tam bol brat Branham. Bolo to v roku 1945, kedy som s tým prvýkrát začal. Brat Branham bol práve na začiatku prebudenia a myslím, že toto bolo jeho prvé. Počul som o bratovi Branhamovi po celom meste a keďže som nemával vlastné popoludňajšie zhromaždenia, išiel som sa na toho chlapíka pozrieť. Niekedy si myslíme, že sme tí jediní, ktorí niečo majú, a ak to každý nerobí tak ako my, myslíme si, že oni nič nemajú. Hovorievalo sa, že rozpoznával choroby a pomyslel som si, „Veštec! Toto je z diabla.“ Sedel som tam v publiku a počul som, ako rozpoznával chorobu za chorobou a hovoril ľuďom, že sú uzdravení. Vystúpil tam jeden človek, ktorý nemal žiadne očné gule. Obe boli úplne preč. Ten človek chodieval do zboru jedného z kazateľov, ktorí spolupracovali na mojom zhromaždení. Brat Branham sa za neho pomodlil a povedal mu, že jeho očné buľvy narastú do troch dní.

Pomyslel som si, „No, to mu môže povedať hocikto.“ Rozmýšľal som, že sám pôjdem do modlitebného radu a zistím, či mi niečo povie. Vedel som, že na mne nebolo nič, čo by nebolo v poriadku. A tak som išiel, ale nikdy som sa do modlitebného radu nedostal. Keď som vychádzal von z dverí, načiahol sa, vzal ma za ruku a objal. Vedel som, že ma nepoznal viac ako hocikoho iného. Začal sa modliť, potom zdvihol hlavu, pozrel sa a povedal, „Brat, ty nie si chorý, si len unavený. Boh ťa povolal, aby si robil to isté, do čoho aj mňa povolal. Aby si uzdravoval chorých a postihnutých. Si na tomto prebudeneckom zhromaždení a pochybuješ, či to je z Boha alebo nie. Musím ti povedať, že to je z Boha a že my obaja bojujeme proti tomu istému diablu! Len choď naspäť a pokračuj vo svojom prebudení. Ja budem pokračovať s týmto a spolu niečo pre Boha urobíme.“ Keď som opustil tú budovu, tak som sa cítil ako v siedmom nebi.

Asi o dve alebo tri dni nato som sa rozhodol, že si niečo pozisťujem o tom človeku, tak som ho išiel hľadať. Ráno som prišiel k nemu domov a stále ešte nemohol vidieť, ale keď som sa pozrel do jeho očných jamiek, tie očné buľvy sa tam začínali formovať! A do

dvanástej v tej noci mal ten človek vytvorené dve dokonalé oči. Ráno sa zobudil na svetlo, ktoré presvitalo cez okno. Jeho zrak sa navrátil presne tak, ako brat Branham povedal, že to bude!

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

Originál vydal Bible Tabernacle Books, Cape Town, South Africa

V slovenskom jazyku vydané v decembri 2016.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí